

ஊள்: 23
கடர்: 08
272

பகீர்தலன் மூலம் வீரவம் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாயகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கூ

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோட்பூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்

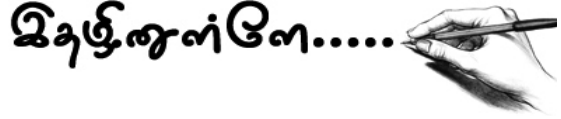
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

☞ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரியையுண்டு.

☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

◉ கவிதைகள்	
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா	4
ஷெல்லிதாசன்	16
சமரபாகு சீனா உதயகுமார்	16
நிலவூர்ச் சித்திரவேல்	18
கனகசபாபதி செல்வநேசன்	31
◉ சிறுகதைகள்	
கொ. பாபு	05
இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்	14
பிரமிளா பிரதீபன்	22
மலரன்பன்	27
◉ கட்டுரைகள்	
முருகபூபதி	3
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா	11
ஹனான் ரீம்	17
கலைமாமணி கா. தவபாலன்	33
ஞா.பா.	41
◉ நூல் அறிமுகம்	
பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான்	19
◉ பத்தி	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	36
◉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கே. பொன்னுத்துரை	38
◉ வாசகர் பேசுகிறார்	40

அரசியல் பக்கம்

புத்தாண்டை வருக...!

2023^{ஆம்} ஆண்டு நல்ல பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் மலர்ந்துள்ளது.

நமது நாடு வரலாறு காணாத நெருக்கடிகளை 2022^{ஆம்} வருடத்தில் சந்தித்தது. டொலர் நெருக்கடி, இறக்குமதி தட்டுப்பாடு, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் தட்டுப்பாடு மற்றும் விலை உயர்வு, எரிபொருள் விலை உயர்வு, எரிபொருள் தட்டுப்பாடு மற்றும் சிறிய நடுத்தர வர்த்தக முயற்சிகள் பாதிப்பு, தொழில் இழப்பு, வட்டி வீதங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டமை, வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வடைந்தமை, பணவீக்கம் உயர்வடைந்தமை உள்ளிட்ட பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டன. கல்வித்துறை, சுகாதாரத்துறை போன்றவை பின்னடைவைச் சந்தித்தன.

இந்நிலையில் மக்கள் எழுச்சிப் போராட்டங்களின் விளைவாக 2022 ஜூலை 20^{ஆம்} திகதி நாட்டில் பாரிய ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னர் நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி சற்றுக் குறைந்துள்ள போதும் நாடு பழைய நிலையை அடைந்துவிடவில்லை.

ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க வெளியிட்ட புத்தாண்டு வாழ்த்துச் செய்தியில் நாட்டின் நெருக்கடியான நிலையை ஏற்கனவே கடந்து விட்டதாகவும் 2023 புதிய ஆண்டில் நாட்டின் புதிய திருப்பு முனையைக் குறிக்கும் ஒரு புதிய ஆண்டாக இருக்கும் எனவும் தெரிவித்துள்ளார். அத்தோடு 2023 சுதந்திர தினத்துக்கு முன்னர் இனப்பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்கப்போவதாகவும் கூறியுள்ளார்.

நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை மேம்பட வேண்டின் தமிழ்த் தேசிய பிரச்சினையிலும் ஒரு இணக்கத்தை நோக்கிய நிலைக்கு அரசாங்கம் செல்லவேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாகியுள்ளது. ரணில் விக்கிரமசிங்க அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுகிறார் என்பதையும் அவருக்கு ஆதரவு வழங்கவேண்டும் என்ற நிலைமையும் பெரும்பான்மை தென்னிலங்கை மக்களிடம் தோற்றம் பெற்றுள்ளதையும் கவனிக்கமுடிகிறது.

இன்று தமிழ் மக்களுக்கு வேண்டப்படுவதெல்லாம் இன நெருக்கடிக்கான அரசியல் தீர்வை உள்ளடக்கிய அரசியல் அமைப்பு மாற்றமாகும்.

ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் தமிழ் விடுதலைப்புலிகள் தலைவர் பிரபாகரனுடன் ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தில் இருந்து நல்லாட்சி காலப்பகுதியில் புதிய அரசியல் அமைப்பு மாற்றம் தொடர்பான செயற்பாடுகள் வரையான காலப்பகுதி என பல்வேறு சூழ்நிலையில் தமிழர் தரப்புக்கு ஒரு தீர்வை வழங்கும் நிலையில் அவர் தொடர்ந்தும் இயங்கி வருகிறார்.

இந்நிலையில், தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வு மற்றும் தமிழ் அரசியல்கைதிகளின் விடுதலை, இராணுவம் கைப்பற்றிய நிலங்களை விடுவித்தல் போன்ற தளங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உள்ளன.

இவையாவும் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்த ஆண்டில் நல்ல பலன்கள் கிட்டவேண்டும். அமைதியான வாழ்க்கையோடிகளைந்த சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவவேண்டும் என்பதே நாட்டு மக்களின் இன்றைய தேவையாகும்.

மணிவிழா நாயகன் ஆவூரான் சந்திரன்

மணிவிழா நாயகன் ஆவூரான் சந்திரன் - கலை, இலக்கியத்துறையிலும் தன்னார்வத் தொண்டிலும் ஈடுபாடுமிக்க எழுத்தாளர்.

அவுஸ்திரேலியாவுக்கு கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்து வந்தவரான, சண்முகம் சந்திரன், தமிழ்ச் சமூகப் பொதுவெளியில் சந்திரன் என அறியப்பட்டாலும், கலை, இலக்கியத்துறையில் ஆவூரான் எனவே நன்கு அறிமுகமானவர்.

இவ்வாண்டின் (2023) தொடக்கத்தில் இவர் மணிவிழாக் காண்கிறார்.

கலை, இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்களில் பெரும்பாலானோர், சமூகப்பணிகளிலும் தன்னார்வத் தொண்டுகளிலும் தங்கள் கவனத்தை குவிப்பது குறைவு.

அவர்கள் வாசிப்போடும், எழுத்தோடும் பேச்சோடும் நின்றிடுகிறார்கள். இதேவேளை, இவை மூன்றிலும் ஈடுபட்டவாறு பொதுத் தொண்டிலும், மனித நேய தன்னார்வப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டவாறு, எழுத்துத்துறையிலும் தீவிரமாக இயங்கிவருபவர்களையும் நாம் அவதானித்து வருகின்றோம்.

அத்தகைய ஒருவராக எம்மத்தியில் அயராமல் இயங்கி வருபவர்தான் எழுத்தாளர் ஆவூரான் சந்திரன்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இவரது ஆத்மாவைத் தொலைத்தவர்கள் கதைத் தொகுதி, அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் வெளியீடாக வந்தது. அதனை கொழும்பில் ஞானம் இலக்கியப் பண்ணை அச்சில் பதிவேற்றி வழங்கியிருந்தது. குறிப்பிட்ட நூல் அவுஸ்திரேலியா மெல்பனிலும், சிட்னியிலும் அறிமுகம் கண்டது.

இவரது பூர்வீக ஊரான நெடுந் தீவுக்கு ஆவூர் எனவும் ஒரு பெயர் முன்னர் வழங்கிவந்திருப்பதனால், அந்தவருக்கு பெருமை சேர்க்கும் வகையில் தன்னை ஆவூரான் என அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டதோடு

நின்றுவிடாமல், அங்கு வாழும் நலிவுற்ற மாணவர் சமுதாயத்தின் அவசிய கல்வித் தேவைகளையும் கவனித்து வரும் தன்னார்வத் தொண்டராகவும் விளங்குகிறார்.

ஆவூரான் சந்திரன், இலங்கையில் ஞானம், வீரகேசரி, தினக்குரல் இதழ்களிலும் மற்றும் தமிழ் அவுஸ்திரேலியன் உட்பட சில புகலிட இதழ்களிலும் எழுதி வந்திருப்பவர்.

சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, நேர்காணல், பத்தி எழுத்துக்கள் என்பன இவரது துறைகளாக விளங்குகின்றன. எனினும் தமது அறுபது வயதுப் பராயத்தில், குறுநாவல் எழுதும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு, தமது மணிவிழாக்காலத்தில் சின்னான் என்ற புதிய படைப்பினையும் வரவாக்குகின்றார்.

கடந்த 25 வருடங்களுக்கும் மேலாக அவுஸ்திரேலியா மெல்பனில் தமது குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்துவரும் ஆவூரான் சந்திரன், விக்ரோரியா இலங்கை தமிழ்ச்சங்கம், தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு, தமிழ் அகதிகள் கழகம், இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம், அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம், கேசி தமிழ் மன்றம் முதலான அமைப்புகளிலும் அர்ப்பணிப்போடு இயங்கிவந்திருப்பவர்.

கேசி தமிழ் மன்றத்தின் சிறுவர் இலக்கிய இதழான இளவேனில் ஆசிரியர் குழுவிலும் இணைந்திருந்தவர். இந்த மன்றத்தின் தமிழ் முதியோர் அமைப்பின் தேவை கருதி கொவிட் பெருந்தொற்று காலத்தில் மெய்நிகர் ஊடாக வானொலி நிகழ்ச்சிகளையும் ஒருங்கிணைத்திருந்தார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் கடந்த 2001ஆம் ஆண்டு முதல் நடைபெற்றுவரும் தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவிலும் இவரது பணிகள் போற்றி தலுக் குரியதாகவே விளங்கின. சிட்னியில் ஒருதலை தமிழ் எழுத்தாளர் விழா நடந்தபோது, மெல்பனிலிருந்து பல இலக்கிய வாதிகளை அழைத்துச் சென்ற

முருகபுத்த

வாகனத்தின் செலுத்துனராக இரவு பகலாக கண்விழித்து இயங்கிய இவரது செயலை நாம் நன்றியுணர்வோடு நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

ஆவூரான் சந்திரனின் கதைகள், பிறந்த மண்ணின் மாண்பினையும் புகலிட வாழ்வின் கோலங்களையும் சித்திரிப்பவை. இன்றும் இவரது எழுத்துக்களில் இத்தகைய விட்டு விலகமுடியாத உணர்வுகளையே காண முடிகிறது.

அதனால்தான் புலம்பெயர்ந்து இருபத்தியைந்து வருடகாலமாகிய பின்னரும் பிறந்த ஊரின்மீது கொண்டிருக்கும் ஆழ்ந்த

பற்றுதலின் வெளிப்பாடாக அங்கு வாழும் ஏழைக் குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு சில சீரிய திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்திவருகின்றார்.

அந்த வகையில் இலக்கியத்தையும் இனத்தையும் தனதிரு கண்களாக கருதி அவற்றின் செழுமைக்காக தனது நேரத்தை செலவிட்டு வருகிறார். மணிவிழாக்காணும் ஆவூரான் சந்திரனுக்கு எமது வாழ்த்துக்களை ஞானம் இலக்கிய இதழின் ஊடாக வாழ்த்து கின்றோம்.

பொங்கலிட்டு மகிழ்வோமே தங்கமே தங்கம் !

தை பிறக்கப் போகுதடி தங்கமே தங்கம்
தளர் வகலப் போகுதடி தங்கமே தங்கம்
கை நிறையப் போகுதடி தங்கமே தங்கம்
கையணைத்து நிற்போமே தங்கமே தங்கம்

பொங்கல் வரப்போகுதடி தங்கமே தங்கம்
புத்துணர்வு பெற்றிருவோம் தங்கமே தங்கம்
மங்கலங்கள் வரவெண்ணி தங்கமே தங்கம்
பொங்கலிட்டு மகிழ்வோமே தங்கமே தங்கம்

உறவுகளைக் கூட்டிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
உவகையுடன் பொங்கிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
அறவுணர்வை அகமிருத்தி தங்கமே தங்கம்
அனைவருமே பொங்கிடுவோம் தங்கமே தங்கம்

புதுப்பானை எடுத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
புத்தரிசி வாங்கிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
அடுப்பெடுத்து வைத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
அதில்பானை ஏற்றிடுவோம் தங்கமே தங்கம்

மங்கலமாய் கோலமிட்டு தங்கமே தங்கம்
மண்பானை அலங்கரித்து தங்கமே தங்கம்
பாலூற்றி பக்குவமாய் தங்கமே தங்கம்
பால்பொங்க பார்ப்போமே தங்கமே தங்கம்

பொங்கிவரும் வேளையிலே தங்கமே தங்கம்
போட்டிடுவோம் புத்தரிசி தங்கமே தங்கம்
வெந்துவரும் வேளையிலே தங்கமே தங்கம்
வெல்லத்தைப் போட்டிடுவோம் தங்கமே தங்கம்

குடும்பமாய் சூழ்ந்தபடி தங்கமே தங்கம்
குதூகலத்தில் மிதப்போமே தங்கமே தங்கம்
பொங்கல்தரும் வாசனையோ தங்கமே தங்கம்
பூரிப்பை வழங்குமடி தங்கமே தங்கம்

வாசலிலே கோலமிட்டு தங்கமே தங்கம்
மங்கலமாய் விளக்கேற்றி தங்கமே தங்கம்
ஆதவனைப் பார்த்தபடி தங்கமே தங்கம்
அவர்க்குப் பொங்கல் படைப்போமே தங்கமே தங்கம்

புத்தாடை உடுத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
புறப்படுவோம் கோவிலுக்கு தங்கமே தங்கம்
பெரியவரை வணங்கிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
பெற்றவரை அணைத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்

பட்டாசு வெடித்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
மத்தாப்புக் கொழுத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
பட்சணங்கள் பலகொடுப்போம் தங்கமே தங்கம்
பகிர்ந்தளித்து உண்டிடுவோம் தங்கமே தங்கம்

பட்டினன்றம் நடத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
பல்சுவைகள் வழங்கிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
இட்டமுடன் இணைந்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்
இறைநினைப்பை நிறைத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்

கஷ்டங்கள் அகலவெண்ணி தங்கமே தங்கம்
கடவுளைநாம் வேண்டிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
கலகலப்பு நிறைகவென தங்கமே தங்கம்
கைகூப்பி இறைஞ்சிடுவோம் தங்கமே தங்கம்

அரசியலார் அறம்நடக்க தங்கமே தங்கம்
ஆண்டவனை வேண்டிடுவோம் தங்கமே தங்கம்
தர்மமது தலைநிமிர தங்கமே தங்கமே
தாழ்ப்பணிந்து இறைஞ்சிடுவோம் தங்கமே தங்கம்

போரரசர்கள் நோயரசர்கள் போய் அகல
பொங்கல் திருநாளினிலே வேண்டி நிற்போம்
சாந்தியெனும் பேரொளியே எழுந்து நிற்க
சங்கற்பம் எடுத்திடுவோம் தங்கமே தங்கம்

மகாதேவ ஜயர் ஜெயராமசர்மா

மௌனம் தழும்பொழுக் கல்வீ இயக்குநர் - மெல்பேன் லவுஸ்த்ரேல்யா

சிறுகதை

சமையற்காரி

கூக்குரலும் குமுறலும் அலறலும், அழுகையும் சேர்ந்து முழங்கிய அந்தப் பேரோசையில் ஊரும் அயலும் பீதியிலும், வியப்பிலும் அடங்கிப் போனது. விழித்துக் கூர்ந்து உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கருமாலை இருள்தான் இரவு எட்டு மணி. கழுத்தறுக்கம் ஆடு கத்துவது போல் அடித் தொண்டைக் குமுறல்.

இது பெண்ணின் குரலா? ஆணின் குரலா? மனிதக் குரல்தானா? திகில் நாடகந்தானோ? புரியவில்லை எதுவும் புரியவில்லை ஆனால் மீண்டும் கொல்ல வேண்டாம். கொல்ல வேண்டாம். என்னைக் காப்பாத்துங்க. காப்பாத்துங்க. என்ற சத்தம் ஓயவில்லை. தொடர்ந்தும் குழந்தைகளின் விம்மி வெடித்திடும் சத்தம் கிலியெழ வைத்தது. கொல்லுவேன். கொல்லுவேன். சாகடிக்காமல் விடமாட்டேன். செத்துத் தொலை செத்துத் தொலை. அயலில் உள்ள எல்லோருரின் கவனத்தையும் ஈர்த்துக் கொண்ட இருள் ராத்திரி.

மர்மப் படத்தின் பயங்கரக் காட்சிபோல் அந்த இரவு. நிஜங்கள் கூட சிலவேளை நம்ப முடியாதது போல் இருக்கும். தொலைக்காட்சிகளையும், செல் போன்களையும் அயலவர்கள் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டார்கள். மிகப்பயங்கரமான அலறல், மர்மம், அதிர்ச்சி, ஏதோ இனம்புரியாத அச்சம் இன்னும் விலகிவிடவில்லை. அவை தொடரத்தான் செய்கின்றன. காதோடும் மனதோடும் கௌவிப் பிடித்து அழுக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

கொ. பாபு

புதிய வாரிகளாகி நிற்கும் அந்தக் குழந்தைகள். பிஞ்சுமனச் சிதறல்களாகி தெருப்புருதியில் நாதியற்று உள்ளது கொண்டிருந்தனர். மடார் திடீர் என்ற சத்தம் மீண்டும் வழமைக்கு மேலாக கட்டு மீறி விட்டது. ஆபத்தை விளைவிக்கும் அறிகுறிகள் மின்னல் வேகத்துள் காட்சியளிக்கின்றன. மரணமா? விடுதலையா? மன்னிப்பா? மோதலா? ஒரு வெறியாட்டம் தூறிப் பொழிகிறது.

ஊருக்குள் இருந்த அத்தனை வீட்டுப் படலைகளும் நன்கு இழுத்து முடப்பட்டுவிட்டன. உதவி, ஆறுதல் என்பன அயலுக்குள்ளிருந்து கிடைக்காத எட்டாக் கனியென எதிர்பாராத திருப்பு முனையால் அந்நியப்பட்டு விட்டது. திடீர் எனச் சத்தம் ஓய்ந்தது. குழந்தைகளின் ஏங்கி ஏங்கிப், பதறிப்பதறி அழுத சத்தம், படிப்படியாக குன்றத் தொடங்கியது.

எந்தச் சோலியும் நமக்குத் தேவையில்லை. பக்கத்து வீடு என்றாலும், பார்வையாளர் முகம்தான் நமது. உதவும் பச்சாத்தாபமாய், பரிதாபங் கொள்ளும் மனசுகள் கல் இதயங்களாய் இறுகிக் கிடந்தன. ஊரின் மனித நேயக்கசிவின் வழமைகள் புரண்டு கிடக்கின்றன.

உறவுகளின் பிணைப்பு அறுந்து விலகிக் கொண்டன. மானுட சீவியத்தின் உணர்வுகளை உலுப்பியெடுக்கும், எந்த விவகாரத்தினுள்ளும் மனிதர்கள் இப்போ நனைவதில்லை. காலம் மாறிக்கிடக்கு. என்ற சாட்டுப்போக்கும், தன்னலமும் குறுகி நிற்பதன் எல்லைக் கோடுதான்.

2^{ஆம்} பரிசு

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

அமரர் செம்மியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த
சிறுகதைப் போட்டி 2022

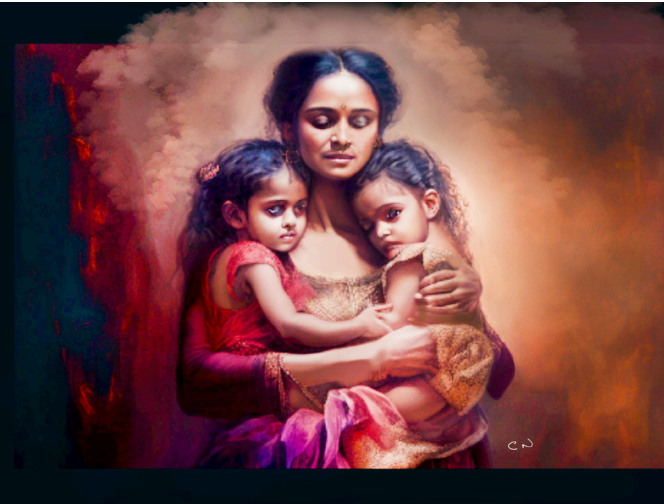

சிலருக்குத் திருமணம் ஒரு சிறைக்கூடத்தின் வதை முகாம்தான். அரக்கனின் கோரப்பிடயில் புழுவாய் நெளியும் அச்சம், நடுக்கம், அருவருப்பு நெருப்பெனத் தொடரும் இந்த வெப்பத்தில் கருகிக்கருகித்தான் அவள் சமையற்காரியாக உருவெடுத்தாள். கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்காத வேஷத்தை தானே தனக்குள் போர்த்திக் கொண்டாள் நர்மதா.

வாயும், வயிறும், குடலும், பெற்ற குழந்தைகளும் உள்ள வாழ்க்கை இது. வாழ்ந்து தான் ஆக வேண்டும். வீடு வீடாய் வேலை செய்து, இறுதியில் சில மாதங்கள் அந்தப் பணக்கார வீட்டில் தங்கி வேலை செய்ய, நிர்ப்பந்தங்கள் பல அழுத்தி நின்றன.

வேறு வழி இல்லை. என் பிள்ளைகளை பசினோய் இன்றி ஆளாக்கிவிட வேண்டும். எனது தாயின் ஆறுதலும் இல்லை என்றால், குழந்தைகளின் நிலை? அம்மா தள்ளாத வயதில் என் குழந்தைகளோடும், என் நினைவுகளோடும் தள்ளாடுகிறாள்.

சீரழிந்து சின்னாபின்னப்படுகிறது எனது வாழ்க்கை. எந்தக் கொடுமையை நான் சுமப்பது. போதை மயக்கத்தில் வருவான் என் புருஷன். குடு, கஞ்சா, கசிப்பு, மது இன்னும் எத்தனையோ கோதாரிகள், இவற்றிற்கு இவனே விண்ணாதி விண்ணன். எப்போது சிரிப்பான். எப்போது முறைப்பான். எப்போது உதைப்பான் என் உயிரை எடுப்பான் என்பதைக் கூறிவிட முடியாது. காரணமின்றி தொண்டை போடுவான். அவமானப்படுத்துவான். மிருகமாய் மாறுவான். அஞ்சி நடுங்கும் பிஞ்சுக் குழந்தைகளின் முகங்களில் பளீர், பளீர் என அறைவான்.

பருந்திடமிருந்து பிஞ்சுகளைக் காப்பாற்றும் தாய்க்கோழியாகி நான் மோதுவேன். காயப் படுவேன்.

சட்டமும், சமுதாயமும், உறவுகளும் சுற்றியிருந்தாலும் நானும் குழந்தைகளும் கணவன் என்னும் கொடியவனின் காலடியில் நசுங்கி, மரணத்துள் துடிக்கின்றோம். இப்படித் தான் அன்று இரவும் என் கழுத்து நெரிக்கப் பட்டது. விழி பிதுங்கி நான் மரணக்குகையுள் உதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, துப்புறிந்து பொலிஸார் என் வீட்டில் உள்நுழைந்தே நான் காப்பாற்றப்பட்டேன். காவல் தெய்வமாக காலமெல்லாம் காக்க வேண்டியவன், வில்லனாய் உருவாக்கப்பட்டது எப்படி? இது என்ன குடும்பமா? பலிக்களமா? என்னை மாய்த்துக் கொள்வதா? குழந்தை களோடு நானும் வாழ்வை முடித்துக் கொள்வதா? என ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் யோசிப்பேன்.

சாவு நம்மை அழைக்காதபோது, ஏன் நாம் சாவை அழைக்க வேண்டும்? பலியாக வேண்டும்? கோழைத்தனத்தின் பட்டியலில் எனது பெயரோ, இல்லை எனது குழந்தைகளின் நாமமோ, என் சந்ததியின் முகவரியோ பதியப்பட்டு விடக் கூடாது என்பதில், நான் என்றும் உறுதியாக இருக்கின்றேன். புருஷனை வீட்டை விட்டு துரத்தி விடக் கூடாது. எனது குடும்பம் இரண்டு துண்டுகளாக ஆகி விடக்கூடாது என்பதற்காக, எத்தனையோ ஆண்டுகள் அடைகாத்த பொறுமை. போதை உலகத்துள் புதைந்தவன் புத்துயிர் பெற்று மீண்டு வர மாட்டான். எல்லா நம்பிக்கைகளும் நொருங்கிய பின்னர்தான், கட்டிய புருஷனையும் வீட்டிலிருந்து விலக்கி வைத்த பின்னர்தான், நான் சமையல் காரியாகவும், வீட்டு வேலைக்காரியாகவும், அழுக்குகள் சலவை செய்யும் யந்திரமாகவும் ஆகியது. இப்படி என் நிலையாகும் என்று நான் எந்தக்காலத்திலும் எண்ணியதில்லை. வேகா வெய்யில், மழை, வயல் வேலை, தோட்ட வேலை, ரோட்டு வேலையில் வேலை என வித விதமான வேலைகள். பழைய சோறும் அழுக்கு உடையும் நெருப்பு வெக்கையும் வெறுத்துப் போச்சு.

சில மாதங்கள் கடந்தன. படிப்படியாக எனது வேலைகளில் குறைகாணலும் குற்றம் சாட்டுதலும் தொடர்ந்தது. பளபளவென இருந்த மாபிள் பதித்த முன் கோலை நான் மொப்பண்ணுவது தாமதமாகுதாம். எப்படி விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதை சிறிது மொப்பண்ணி காண்பிக்க கோபத்தில் நடக்கையில் வழக்கிவிழுந்து எழுந்து வெட்கத்தில் வீட்டுக்காரி உள்ளே போய் விட்டாள். நான் மறுபுறம் குளியலறைக்குள் புகுந்து நிலைக்கண்ணாடி முன் குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்தேன். சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. எசமாட்டியின் ராங்கித்தனமான விழுகை அப்படி. பங்களா போன்ற அந்தப் பெரும்பரப்பளவு வீடு. நான்கு பக்கமும் சுற்றுமதில். போத்தல் ஓடுகளின் கருகருவென்ற கூரிய துண்டுகள், மதிலின் மேல் பதிக்கப்பட்டு இருந்தது. பணக்கார வீட்டுப் பெருமிதம் பேசத்தக்கதான, கார், மோட்டார் சைக்கிள், பிற பல வாகனங்கள், அரசாங்க உத்தியோகங்களில் எசமானும் எசமாட்டியும் வேலை செய்து வந்தார்கள். எசமாட்டியின் தாய் வயது முதிர்ந்த நிலையில் இருந்தாள். பன்னிரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட மூன்று பிள்ளைகள்

செல்வச் செழிப்பாக வளர்ந்தார்கள். வீடு என்னவோ குட்டி மாளிகைதான் என்னை எப்படி நடாத்தப் போகிறார்கள் என்ற பதட்டம்தான் எனக்குள்ளே நின்றுலாவிவது.

அந்த வீட்டில்தான் எனக்கு வீட்டு வேலைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு வேலைக் காரிக்குரிய உடை, நடை பாவனை கீழ்படிவு, சோர்வில்லா வேலை. இப்படி இப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது உரிமையாளர் விருப்பம். என் எசமாட்டி நான் வேலையில் சேர்ந்த முதல்நாள் எனக்கு வகுப்பெடுத்தாள். எசமான் கைப்பொம்மைபோல் அருகில் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தான். மனசின் உள்ளே அவனும் அதை முழுதாக விரும்பினான். நான் மௌனமாகவும் அமைதியாகவும் இருந்தேன். கூலி உழைப்புக்காக கூனிப்போயும் இருந்தேன். அவரவர்களை அந்தந்த இடங்களிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதே அவர்களது தாரக மந்திரமாகும். வித விதிமான பழ வகைகள், உணவு வகைகள், பளபளப்பான மாபிள் பதித்த வீடு. அழகுக்கு அழகூட்டும் பொருள் பண்டங்கள், ஆபரணங்கள் அவ்வீட்டில் ஜொலித்தன. நாளும் பொழுதும் நான்

என்வேதனைகளையும் வேலைச்சமைகளையும் என்னுள்ளே புதைத்துக் கொண்டு வேலை செய்து வந்தேன்.

ஒருநாள் காலை எசமாட்டியின் ஆறு வயதான அந்தப் பெண்குழந்தை திபானி என்னைச் சின்ன ஆன்ரி என்று கள்ளமில்லாது அழைத்தாள். முற்றத்தில் துள்ளிக்குதித்து ஓர் பொம்மையாகி நின்றாள். சுட்டிக்குழந்தையின் கூடர் விழிக்குள் சோதி பரவியது. பொம்மைச் சட்டையின் கொடிப்பூக்கள அள்ளி அழகைப் பருகியது. முற்றத்தில் மா, பலா இலைச் சருகுகளைக் கூட்டிய விளக்குமாற்றை ஓரமாக வைத்தேன்.

எனது தலைக்குள் ஒரு குளிர்ந்த உலகம் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. ஊரில் உள்ள குழந்தைகள் கண்முன்னே காட்சியளித்தார்கள். இந்தக் குழந்தையின் மழலைச் சொற்கள் வெந்த காயங்களுக்கும் வடுக்களுக்கும் ஒத்தணம் இட்டது. மழலைச் சொல்லின்றி வறண்ட என் செவிகளுக்குள் குழந்தையின் குரல் இன்னிசையானது.

பாசப்பிணைப்புக்களால் அறுந்து கிடக்கும் எனது இதயத்துள் மகிழ்ச்சியின் இன்பத்தேன் சுரந்தது. குழந்தையின் அருகே மெது மெதுவாக அன்பைப் பரப்பிக் கொண்டு நெருங்கி வந்தேன். பளீர் பளீர் எனக் கன்னத்தில் அறை விழுந்தது. அதிர்ந்து போனேன். மூவரின் விழிகளும் ஒவ்வொருவரையும் மாறிமாறிப் பார்த்து உருண்டு அசைந்து விழித்தன. கண்களுக்குள் சுரந்த கண்ணீர்முட்டி நின்றது. எதிர்பாராத அமைதி ஊமையாகி, சில நொடிப்பொழுதுகள் நெஞ்சக் கனதியை ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஊட்டியது. அமேசன் காடு தீப்பற்றியபோது தீக்காயங்களோடு ஓடிய மிருகங்கள் ஓர் ஓரமாய் ஒதுங்கியது போல ஒதுங்கிக் கொண்டேன். என் உடலும் உள்ளமும் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

எசமாட்டி கொற கொறவென தன் குழந்தையின் கரத்தைப் பிடித்திழுத்து முன் கோலுக்குள் சென்றாள். வீடு அமர்க்களமாகிக் கொண்டிருந்தது. மற்றக் குழந்தைகளும் அருகில் நின்றார்கள். தோய்ந்து தலை துடைத்துக் கொண்டு வந்தான் வீட்டு உரிமையாளன். குற்றவாளி யார்? சமையற்காரியா? குழந்தையா? எசமாட்டியா? எது குற்றம்? தேடுதல், விசாரணை தொடரும்.

காரணமில்லாத குற்றங்களால் செத்துப் பிழைத்து வந்தவள் நான். கணவன் என்ற அக்கினி நெருப்பை விலக்கி சொந்தக்காலில் நின்று சோறு உண்பதற்காக உழைக்க வந்த இடம். குற்றம் புரியாமல் குற்றவாளிகளாக ஆக்கும் உலகமிது. காரண காரியங்கள் ஏதுமின்றி குற்றவாளிகளாக ஆக்கப்படும் சமூக இருப்பு. தட்டிக் கேட்கவோ, தலைகீழாகப் புரட்டிப் போடவோ நாதியற்றுப் போனது.

இந்த வாழ்க்கை எப்படிப் போனால்தான் நமக்கென்ன. நாம் நமது கண்களை மூடிக் கொண்டிருப்போம் என்பதே எல்லோர் நினைப்பும். வறுமைப்பட்டவர் வார்த்தைகளுக்கு எந்தக் காலத்தில் மதிப்பும், நியாயமும் கிடைத்தது.

அந்த நாள் என் ஞாபகத்தில் இருந்து பிடுங்கியெறிய முடியாத கரிநாள். அது ஒரு விடுமுறை தினமும் ஆகும். குழந்தையின் இடது கன்னச் சுவரில் தாயின் விரல்கள் பதிந்திருந்தது. வீட்டு வேலைக்காரி அன்றி என்ற உறவுக்குள்ளும், அந்தஸ்துக்குள்ளும் உயர்த்தப்பட்டது எப்படி? குழந்தையாக குழந்தை வளரும்போதே கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் நாம் யார்? நமது பரம்பரை, அதன் குணவியல்பு காலமெல்லாம் கடைப்பிடிக்கும் நடைமுறைகளை குழந்தை உரிய பருவத்தில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எசமாட்டியின் விருப்பமும், உத்தரவும். நிபந்தனையற்ற கணவனின் சம்மதமும் அதுவாகவேயிருந்தது. தமது குழந்தைகள் யாரை மதிக்க வேண்டும், யாரின் முன் அதிகாரம் பண்ண வேண்டும். யாரை வெறுக்க வேண்டும். யாரை இழிவுபடுத்தி வாழ வேண்டும் என்பதின், ஆரம்பப் பாடங்களே அவள் குழந்தையின் கன்னத்தில் அறைந்தது.

ஒரு வேலைக்காரியின் உணவு, உறக்கம், உடுக்கை, இருப்பு, வாழ்க்கை, பேச்சு, சைகை இருமல் தும்மலில் கூட அடிமைத்தனம் பணிவோடும் பயத்தோடும் கீழ்மைப்பட வேண்டும் என்று எசமாட்டி கெம்பியெழுந்த போதுதான், நான் தன்னெழுச்சியாய் சீறிச் சினந்து மோதினேன். இரண்டு மாதங்கள் பிடித்து வைத்திருக்கும் சம்பளப் பணத்திற்காக கடும் போராட்டங்களை வீட்டுக்குள்ளே போட நேரிட்டது. காலம் மாறினாலும் அவர்களது அதிகாரப்பற்கள் இன்னமும் பிடுங்கப்பட வில்லை.

அடங்கித்தான் ஆக வேண்டும். வீட்டுக்குள்ளே முடங்கித்தான் ஆக வேண்டும். என்ற முட்டுக்கட்டைகள் பல பக்கங்களால் நெருக்கப்பட்டது. வாரிச் சுருட்டித் தெருவில் வீசிய யுத்தம். போருக்குள் புதைத்த மண்மேட்டு உறவுகள். போதைக்குள் அடிமையாகி விலங்காய் மாறி உதைத்தெறிந்த கணவன். கொடிய வறுமைக்குள் எம்மை உதைத்துப் புதைத்து வைத்திருக்கும் ஆட்சி. நான் பிறந்த ஊரில் எனது தாயின் அணைக்குள் தஞ்சமாகிக் கிடக்கும் பச்சைப் பிஞ்சுகள். இந்த மண் என்ன எங்களைச் சாவதற்கா உற்பத்தி செய்தது? உழைத்தும், செத்துப்பிழைத்தும் வாழ முடியவில்லையே மௌனத்துள்ளும், சகிப்புத் தனத்துள்ளும், அடிமை முறையிலும் வாழ்வு மடிந்து கொண்டோனே இருக்கிறது.

நாலு சற்று மதிலுக்குள், நாலு பரப்புக் காணிக்குள் வீட்டு வேலை என்றால் அது ஒன்றும் சொர்க்க வாசல் இல்லை. வலிந்து திணித்து அழுத்தும் வலி பொதிந்த சமை. உடலாலும் மனசாலும், உள்ளுணர்வுகளாலும் சாகடிக்கப்படுவோம். நாவினால் பொசுக்கும் வார்த்தைகளே நோயும் நோவும் உண்டாகும். மறக்க முடியாத, மன்னிக்க முடியாத சம்பவங்கள் எத்தனையெத்தனையோ!

நர்மதா நிலைதடுமாறிக் கொண்டிருக்கும் காலமிது. அவள் ஒரு இளம்பெண். பொது நிற அழகி. தோற்றத்தில், உள்ளத்தால் தன்னம்பிக்கையில் எதிர்த்தீச்சல் போடுவதில் யாவற்றிலும் மிகுந்த அழகிதான். எவ்வளவோ நடப்பு வாழ்வின் சிக்கல்களை அவிட்டெறிந்து நிமிர்ந்தாள். இந்தப் புதிய முட்டுக்கட்டை பெரும் சவாலாக தலை விரித்தது.

“நீ இந்த வீட்டை விட்டு வெளிக்கிட முடியாது. எங்கள் வீட்டுக்கு ஆள் தேடிய பின்புதான் நீ போக முடியும். சம்பளப் பணம் போகும்போதே தர முடியும்” எசமான் வீட்டு உத்தரவு. “அப்போ என் குழந்தைகள் எதை உண்பார்கள்? என் வருகைக்காய் ஏங்கித் தவிக்கும் குழந்தைகளின் நிலை புலம்பித்திரியும் என் அம்மா இவர்களுக்கு மாறி மாறிப் போனில் எதனைப் பேசுவது? கொடுமைகளை சமந்துதான் நாம் உண்ண வேண்டியும் உறங்க வேண்டியும் இருக்கிறது.” மனதுக்குள் இந்த நினைவுகளைப் புதைத்துக் கொண்டு கலங்கினாள்.

நர்மதா உறங்காது விழித்தாள். தூக்கத்திலிருந்தும், வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்தும் சாவிற்றும், எதிர்ப்புக்கும், கொடுமைகளுக்கும்

எதிராகப் போராடி வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை. இதுவரையும் அப்படித்தானே நமக்காக நாமே நின்று பாடுபட்டோம்.

தனது இரண்டாவது குழந்தை சுகவீனமாக இருக்கிறது என்ற தகவல் கிடைத்த பின்னர் பதறிப் போனாள். சாதாரண காய்ச்சலா? சளிக்காய்ச்சலா? அல்லது... வேறு ஏதும் கொரோனாவோ என நினைக்கவே நெஞ்சு சிதறி விடும்போல் இருந்தது. காலை மாலை இரவு என வீட்டு வேலைக்குள்ளே சுழன்றாள். அடிமை மீது ஆண்டான் இரக்கம் காட்டுவது இல்லை. அப்படி ஏதும் கிடைக்குமெனில் சுயநல நோக்கில் காண்பிக்கப்படும்.

பட்டியல் போட்ட வேலைகள் நாளுக்கு நாள், மாதத்துக்கு மாதம் பெருகும். மதிப்பில்லாமல் எந்த நேரமும் பேசுவது, குறை சொல்வது, அதிகாரம் பண்ணுவதுதான் ஓர் அடிமையை வைத்திருப்பதில் பெருமை. பணத்துக்காக சுழலும், சுழற்றப்படும் சீவியம். அதன் வேதனைகள் தாக்குறவின் சோகங்கள் அதனோடு ஒட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே புரியத்தக்கது; உணரத் தக்கது.

கலியாணம் முடித்து, பதின்மூன்று வருடங்களாக நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த புருஷனோட, எப்படி வாழ முடியாதோ, அதே மாதிரித்தான் இந்த வீட்டிலிருந்தும் நான் வெளியேறிவிட வேண்டும். தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு ஏற்றபடி நான் வாழ முடியுமா?

எசமான் குடும்பத்தின் அதிகாரத் திமிருக்கும், நர்மதாவின் தனித்தன்மையான வீரியத்திற்கும் இடையே ஓர் உள்நர்ப் போர் தினமும் நடந்து கொண்டே இருந்து வந்தது. சட்டங்களும், திட்டங்களும், சமூகமும் யாருக்காக சாட்சி சொல்ல வரும் என்பது பற்றியும் அவள் எண்ணிப் பார்த்தாள்.

எரியும் வீட்டிலே விறகு பொறுக்கும் சமுதாயம். அடுத்தவன் பாதிப்புக்குள்ளிருந்து. நமக்கென்ன லாபம் என்றே, ஒவ்வொருவரும் தமக்குள்ளே கணக்குப் போட்டுக்கொள்வார்கள். அது எல்லாம் ஒரு பக்கம் போய் தொலையட்டும். சாக்கடை நாற்றம் நமக்கேன்? எனக்காக நான்தான் வாழ வேண்டும்.

சம்பளப்பணம் சம்பளப்பணம் மாறி மாறிக் கத்தித் தொலைக்கிறியே பிச்சக்காரக்காசு உனக்குப் பெருசுதான், சுளை சுளையாய்

இப்படிக்காசு நீ எப்ப பார்த்திருப்பாய்? இந்தா தாரன் உன் காசு”

விறு விறுவென்ற ஒரு வேக நடையில் நடந்தாள் எசமாட்டி உள் அறை அலுமாரியில் இருந்து அவள் பணத்தை எடுத்து வந்து கணவனின் மேசையில் வைத்தாள். கதிரையில் இருந்த கணவன் நிமிர்ந்து விழித்தான். நடந்தவைகள், நிகழ்ந்தவைகள், நடக்கவேண்டியவைகள் தொடர்பாக மூச்சு விடாமல் பேசினாள். வீட்டுக்காரனுக்கு அது சம்மதம்தான். சம்மதித்துத்தான் ஆக வேண்டும். ஏதோ ஓசியில் கொடுப்பது போல் எண்ணிக் கொடுத்தார்கள் அப்பணத்தை. ‘வடிவாக் கேட்டுக் கொள். இந்த இரண்டு மாத சம்பளத்தைக் கொண்டு உன்ர வீட்டை போக முடியாது. தொடர்ந்தும் நீ இங்கு தான் வேலை செய்ய வேண்டும். வேலைக்கு நாங்கள் ஆள் எடுத்த பின்னர்தான் நீ உன்ர வீட்டை போக அனுமதிப்போம். நீ இப்ப என்ன வெளிநாட்டிலா இருக்கிறா? உறவுக்காரர் யாரையாவது வரச்சொல்லி, அல்லது உனக்கு நம்பிக்கையான ஆட்கள் மூலமா இங்கேயே எங்கட கண் முன்னாலேயே வைத்துப் பணத்தைக் கொடுத்தனுப்பு”. அமைதியும், மௌனமும் அவளுக்குள் குடிபுகுர, பேச்சு மூச்சு எதுவுமின்றி பணத்தை வேண்டிக் கொண்டாள். நர்மதாவின் அடக்கமும் அமைதியும் அந்த வேளை அவர்களது திமிருக்கு ஒரு பிடித் தீனியாகக் கிடைத்தது. கர்வம் பிடித்த சந்தோசத்தை சற்று அவர்களுக்குள் ஊட்டி விட்டது. வீட்டு வேலைகளுக்கு வெளிப்பட்டால் இது உள் நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் கொடு நெருப்பு, ஏமாற்று, மோசடி, இழப்பு என்ன பாதுகாப்பு நமக்கு? சின்னமாமாவின் மனைவி சவூதி சென்று பிரேதமாகவே பெட்டியில் வந்தாள். என்ன நடந்தது? ஏது நடந்தது? யாருக்குத் தெரியும். ஓர் உயிர்தானே கருவறையிலிருந்து மீண்டும் உற்பத்தியாக்கி எடுக்க முடியுமா? அதே உயிரை. ஆடைத் தொழிற்சாலையொன்றில் இரண்டு வருடங்கள் என் வாழ்வு உருண்டது. கால்கள் கடுக்கும். நாரி முறியும். கைகள் உளையும். பெருமூச்சோடு மூச்சு வாங்கும். உடல் சாறு குடிக்கும் இயந்திரம். பாதி உழைப்பு பறிக்கும் கொள்ளை. கையில் வரும் சம்பளப் பணம் பறக்கும் திசை தெரியாது. கடன் மீண்டும் கடன். பசி பட்டினி இந்த வறுமையின் ரகசியம் எங்கு ஒளிந்து கிடக்கிறது என எண்ணிக் கொள்வேன்.

வலிமையாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் மோதி மோதித்தான் கூலிப்பணத்தை இப்போதன் கைகளுக்குள் பெற்றுக் கொண்டாள். ஓய்வின்றி நித்திரை முழித்து, நிம்மதி தொலைத்து பொறுமை காத்து, வறுமையின் கொடுமையின் அகோரத்தை உணர்ந்து, போர் சப்பித் துப்பிய தன் எதிர்கால சந்ததிக்காக, உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பண நோட்டுக்கள் அவளைப் பொறுத்த வரையில் பெறுமதியானவைதான். கூலிப்பணத்தில் கோபுரம் கட்ட முடியாவிட்டாலும் குடல் பசியை சிறிது ஆற்றிக் கொள்ளலாம்.

சம்பளப்பணம் கொடுத்த பின்னர்தான் அதிகாரம் அத்து மீறி அடங்காது பேயாட்டம் போடத் தொடங்கியது. எலும்புகளும் மண்டையோடுகளும் கழுத்தில் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நரமாமிச தீனி உண்ணும் பெண்ணாய் மோதினாள் நர்மதா. பயமும் பணிவும் பயபக்தியும் தான் நமது பலவீனம் என்பதனை நன்கு தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களுக்குள்ளால் உணர்ந்து கொண்டவள்.

தன் வீட்டில் தனது அணைக்குள் தனது குழந்தைகள் தூங்கியெழுந்து முகமலர்ந்து மகிழ்ச்சி பொங்கியிருப்பது கனவா? நினைவா? தன்னைத் தன்னாலே நம்ப முடியவில்லை.

தளம் போட்டு பூசாத இந்த செங்கல் கட்டிட வீடு, சீற் போட்ட வீடு. இது எனது வீடேதான். முதிர்ந்த நரைத்த தலையோடு நீட்டிய கால்களை மடக்காது அம்மா சுவர் ஓரமாக சாய்ந்து இருக்கிறாள். பெத்து வளர்க்கும் பிள்ளைகளோடு, தாய் தந்தை உறவுகளோடு, பின்னிப் பிணைந்து, உண்டு குடித்து, உறங்கியெழுந்து வாழும் வாழ்க்கைகளை உலகில் எங்கு தேடியோடிப் பெறுவது? குழந்தைகளின் நடுவே குதூ கலமாக மகிழ்ந்து காணப்பட்டாள் நர்மதா. சமையற்காரி மதில் ஏறிக்குதித்து சம்பளப் பணத்தோடு தப்பியோடி விட்டாள். என்ன துணிச்சல் அதுவும் ஒரு பொம்பிளைக்கு. நம்மட மூளையையே மூளை குழம்ப வச்சிற்றாள். அவ புத்தி சாதாரியமும், துணிவும், உறுதியும் உள்ளவள்தான். அவள் போராடிப் போராடி வாழ்ந்து வருகிறாள். எந்த அவதூறுகளுக்கும், அச்சுறுத்தலுக்கும், அடிபணிவதில்லை என்ற முடிவு அவளுக்குள் ஊடறுத்து நிற்பதால்

அஞ்சிக்கெஞ்சி வாழப்பழகுவதை உதைத்து நிற்கிறாள்.

ஒரு சுயசரிதை போல் நர்மதா ஒன்றும் விடாமல் தனது குழந்தைகளுக்கும் தாய்க்கும் அங்கு நடந்த சம்பவங்களை சொல்லி வந்தாள். தங்கள் அம்மாவுக்குப் பின்னால் உள்ள இருண்ட சரித்திரத்தை குழந்தைகள் கைக்குள்ளேயும் காலுக்குள்ளேயும் உழக்கப்பட்டு அறிந்து கொண்டார்கள்.

போதைக்குள் புகுந்து, புத்தி கெட்டு, வாழ்வறுத்து நிற்கும் அப்பா மீதே குழந்தைகள் வெறிக்கோபம் கொண்டார்கள். பிஞ்சு மன உணர்வுகள், ஊமை உணர்வுகளுக்குள் நசிங்கிக் குழம்பின. பசியோடு விளையாடிய நாட்கள், பயத்தோடு தூங்கிய நாட்கள். அன்பு ஆதரவு, ஆறுதல் இன்றித் துடித்த வேளைகள் எல்லாம் சின்ன நெஞ்சங்களுக்குள் நிரந்தரமாய் குடியமர்ந்து கொண்டன.

தெருச் சருகு போல் காய்ந்து சுருண்ட தன் குடும்ப வாழ்வை நிமிர்த்த, தினமும் நர்மதா தீவிர முயற்சியோடு வீரியமாய் வாழ்ந்தாள். தன்னை அழுக்கும் சூழலை முறியடித்து வாழும் எண்ணத்தை தனக்குள் தரித்துக் கொண்டாள்.

நம்பிக்கைதான் பிள்ளைகளே வாழ்க்கை. அம்மா நான் உயிரோடு இருக்கிறேன். அம்மாட கையும் காலும் இருக்கும் வரை நான் உங்களுக்கு சோறு போடுவேன். என்ன? என குழந்தைகளைப் பார்த்து விழித்தாள்.

அவள் குழந்தைகள் கருமுகில் திட்டுக்கள் போல் வாடிய முகங்களை சோகமாகத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நின்றார்கள்.

முத்த பெண் குழந்தை மெதுவாக “அம்மா” என அழைத்தாள் தாயை.

நர்மதா “என்ன செல்லமே” என்றாள். இரக்கமாக.

“நீங்க கஸ்ரப்பட்டது போதும் அம்மா தம்பி, தங்கச்சியாட்களை பாருங்க அவர்கள் கவனமாகப் படிக்கட்டும் நீங்க நம்ப வீட்டில் இருங்க. நான் இனி சமையல் வேலைகளுக்கும், வீட்டு வேலைகளுக்கும் போகிறேன்.”

நர்மதா தன் குழந்தையின் பிங்க முகத்தைப் பேரதிர்ச்சியோடு பார்த்தாள்!

துணை நூலியமும் தமிழ்ச் சூழலும்

துணை நூலியம் (SUBTEXT) அல்லது துணைப் பனுவல் பற்றிய கருத்து நீட்சிகள் அண்மைக்காலமாக முனைப்புடன் மேலெழுத் தொடங்கியுள்ளன. தெரிதாவின் கட்டுமானக் குலைப்பு அல்லது தகர்த்தல் பற்றிய கருத்துக்கள் அந்த மேலெழுச்சிக்கு மேலும் வலுவூட்டத் தொடங்கியுள்ளன. ஒரு படைப்பைப் பன்மை வாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் செயற்பாட்டுக்குத் துணை நூலியம் விசை கொடுத்த வண்ணம் மிருக்கும். சொற்களில் மறைந்துள்ள சொற்கள் துணை நூலியமாகின்றது. வெளிப்படையாகவன்றி, மறைநிலையில் நின்று ஆழ்பொருள் தருவதில் துணை நூலியத்தின் வகிபாகம் முக்கியமானது. இலக்கியப் படைப்பின் ஆழ்பொருளைக் கண்டறிதல் நீண்டகாலமாக இடம்பெற்று வரும் ஒரு செயற்பாடு. கட்டுமானக் குலைப்போடு அது மீள் எழுச்சி கொண்டுள்ளது.

சமகாலத்தில் 'நூலியம்' (TEXT) என்ற கருத்து வடிவம் தனித்து இலக்கியப் படைப்போடு மட்டும் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. ஆடல், பாடல், ஓவியம், சிற்பம், கட்டடக்கலை, உடையலங்காரம் முதலியவை நூலியம் என்ற வரையறை பன்மைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்தும் ஆழ்நிலைத்தேடலுக்கும் பன்மை வாசிப்புக்கும் உட்படுத்தப்படக் கூடியவை. அவற்றுள் அமைந்த துணை நூலியமே ஆழ்நிலை வாசிப்பையும் பன்மை வாசிப்புச் செயற்பாட்டையும் பிறப்பித்த வண்ணமுள்ளன. துணை நூலியம் அற்ற கலைப்படைப்புக்கள் ஆழம் குன்றிய படைப்புக்களாக இருக்கும். அத்தகைய படைப்புகளில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் தட்டையானவையாய் மங்கி நிற்கும்.

அரங்கியலில் துணை நூலியத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியவர்களுள் ஸ்ரனிஸ் லவாஸ்கி தனித்துவமானவர். அரங்க நிகழ்த்துகையில் ஒருவர் தமது வகிபாகத்தை செம்மையாகப் பற்றிப்பிடித்து இயக்குவதற்கு பேச்சு வெளிப்பாட்டைக் கொண்டிராத துணை நூலியச் சிந்தனை

துணைசெய்தவண்ணமிருக்கும் என்பது அவரது கருத்து. அந்நிலையில் துணை நூலியம் உளவியற் பரிமாணத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றது.

ஆடற்கலையில் மறைபொருளாக நிற்கும் ஆடலும், இசையில் சொல், குரல், தொனி, பாவம், கமகம் ஆகியவற்றுக்குப் பின்னால் மறைபொருளாக நிற்கும் செய்தியும் துணை நூலியம் எனப்படும். வசனங்களிடையே 'எழுதப்படாத வசனங்கள்' என்றும், பாத்திரப் படைப்பினுள்ளே மறைந்து நிற்கும் அடையாளங்கள் என்றும் துணை நூலியம் குறிப்பிடப்படும்.

ஆழ்பொருளைக் கண்டறியும் செயற்பாடு அண்மித்த நிலையிலும் நிற்கும், வெகு தொலைவிலே துளாவிக் கண்டறியப்பட வேண்டிய நிலையிலும் நிற்கும். வகை மாதிரிக்கு கவிதை ஒன்றை நோக்கலாம்.

“பகற்யொழுதின்

பளிச்சிரும்

பராவெளிச்சத்தில்

சூருளிற் கிடந்தது

நூலகம்”

பயனுள்ள நூலகத்தை ஒருவரும் பயன்படுத்தவில்லை என்பது அண்மித்து நிற்கும் பொருள். மக்கள் தமது செயற்பாடுகளில் நிறைந்த அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத இழிநிலையில் உள்ளனர் என்பது தூரநிலையில் உள்ள ஆழ்கருத்து.

மின்னல் வெட்டுச் சிறுகதைகள் (FLASH STORIES) வடிவிற்கு குறுகியதாக இருப்பினும் அவற்றுள் அடங்கி நிற்கும் துணை நூலியம் வாசகரின் தேடலுக்கும் உயிர்ப்புக்கும் இட்டுச் செல்லும் இயல்பு கொண்டவை.

பேராசிரியர்

சபா ஜெயராசா

நாவலாசிரியர் ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே ஆறு சொற்களில் ஒரு மின்னல் வெட்டுச் சிறுகதையை எழுதினார். அவரது வாழ்க்கை அந்த ஆறு சொற்களுக்குள் கதையாகச் சுருங்கி நின்றது. துணைநூலியம் கதையை நிறைவித்தது.

“விற்பனைக்கு விடப்படுகிறது

சிறுவர் யாதணிகள்

ஒருபோதும் அணியப்படாதவை”

என்பதே அவர் எழுதிய மின்னல்வெட்டுச் சிறுகதை. அதில் வாசிப்போரின் சிந்தனை ஆழ உருட்டிவிடப்படுகின்றது.

ஜோய்ஸ் கரோல் ஓட்ஸ் நான்கு சொற்களில் ஒரு மின்வெட்டுச் சிறுகதையை எழுதினார்.

“என்னை உயிர்ப்புடன்

ஆக்கிக் கொண்டேன்”

என்பதே அந்தக்கடுக்குக் கதை. இந்திய மரபிலும் தமிழ் மரபிலும் காணப்படும் ஆழ்நிலைத் தூண்டல் வசனம் அல்லது மந்திரம் போன்றது. மேலைப்புலமெய்யியலாளரும் அவ்வாறான வசனங்களை உருவாக்கினர். தொன்மையான சீன மெய்யியலிலும் அத்தகைய வசனங்கள் உண்டு. உருச்சிறிய நிலையில் பன்முகத் துணை நூலியத்தை அவை அருட்டி விடுகின்றன.

மாயவித்தைச் செயற்பாடுகளில் பன்முகமான துணைநூலியத்தை உருவாக்குவதற்கு மாய ஒலிகள் எழுப்பப்படும். ஒவ்வொரு ஒலிக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளி துணை நூலியத் தால் நிரப்பப்படும்

நாவலாசிரியர் ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே எழுத்தின் ஆழத்தை விளக்குவதற்கு “பனித் தகடுக் கோட்பாட்டை” (ICE BERG THEORY) முன்வைத்தார். மிதக்கும் பனித்தகட்டின் கீழே ஆழ்ந்த நீர்ப்பரப்பு இருப்பது போன்று எழுத்தின் அடியில் ஆழ்பொருள் நிறைந்திருத்தல் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆழ்பொருள் உருவாக்கல் வாசகரால் நிரப்பப்படுகின்றது.

கதை மாந்தரின் ஆளுமைக்கோலம், கதைப்பரப்பு, சூழமைவு, முதலாம் அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கிய தகவல்களை துணை நூலியம் ஆழ்நிலையிலேயே தாங்கி நிற்கும்.

கலைப்படைப்பில் ஆழ்ந்து ஈடுபட வைப்பதற்கும் ஒன்றித்து நிற்பதற்கும் படைப்பை மீள் நோக்குவதற்கும், கதைமாந்தரின் ஆளுமையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும், நாடகப்பாங்கில் விறைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் துணை நூலியம்

துணை செய்தவண்ணமிருக்கும். அவைமட்டு மன்றி, கலைப்படைப்பின், ஆழத்தை உயிர்ப்புடன் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் துணை நூலியம் கைகொடுக்கும்.

கதை முடிவடைவதற்கு முன்னரே அவா நிலையில் முடிவை வரவழைத்துக் கொள்ளும் துணை நூலிய முனைப்பும் உண்டு. கதைக் கட்டமைப்பின் தூண்டலை அடியொற்றி வினாக்களை எழுப்பும் வகையும் உண்டு. அவற்றை அடியொற்றிக் கதைப்பரப்பில் ஆழமும் நீளமும் முன்னெடுக்கப்படும்.

கலைப்படைப்புக்கு மேலதிகமான ஒரு பரிமாணத்தையும் கனதியையும் துணை நூலியம் கொடுக்கின்றது. ஓவியத்துறையிலும் காண்பியக் கலைகளிலும் துணை நூலியத்தை உருவாக்கும் நுட்பங்கள் பலவாறு பயன்படுத்தப் படுகின்றன. படிமங்களில் மறைந்துள்ள படிமங்களாகவும் துணை நூலியம் பொதிந்திருக்கும். கோடுகளையும் தூரிகை அசைவுகளையும் நீடிக்காது பொருண்மை கொண்ட இடைவெளியை ஏற்படுத்தல், வண்ணங்களின் கதிர்ப்பில் இருளும் ஒளியும், செறிவும் ஐதும் ஆழமும் அகற்சியும் கொண்ட உரையாடலை வருவிக்கும். மாறு நிலைப்புலத்தை உருவாக்குதல், ஒவியப்பிரதி பலிப்பையும் மனப்பிரதிபலிப்பையும் அருட்டி விடும் தூரிகை அசைவுகளை ஏற்படுத்துதல் ஆழத்தினுள்ளே ஆழத்தையும் வெளிநிரலின் மேல் வெளிவீச்சையும் வருவித்தல், முதலாம் பல்வேறு ஒவிய நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

பார்வையாளரையும் வாசகரையும் நூலியத்தினுள் நுழைய வைத்து அவர்களுக்குரிய வாசிப்பு நீட்சியையும் பொருள் கொள்ளும் செயற்பாட்டையும் அருட்டித் தூண்டிவிடும் செயற்பாட்டைத் துணை நூலியம் மேற்கொள்கிறது.

திரைப்படத்துறையில் துணை நூலிய நுட்பங்கள் பலவாறு மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. பாத்திரங்களை மொளனமாக்குதல் ஒலிஒளி மாற்றங்களைச் செய்தல், தொலைவுப் படுத்துதல், உரையாடலை நீளவிடாது குறுக்கி விடல், செயற்பாடுகளை மறைத்தல் முதலாம் நுட்பங்களால் ஆழ்ந்த பொருளை நோக்கிய தேடல் தூண்டப்படுகின்றது.

துணை நூலியத்தைப் பனுவல்களில் உருவாக்குவதற்குரிய நுட்பங்களும் பகுத்தாரயப் பட்டு வருகின்றன. அவை வருமாறு:

(1) பாத்திரங்கள் மற்றும் துணைப் பாத்திரங்கள் செயற்படுவதற்குரிய இலக்கு உருவாக்கப்பட்டிருந்தல் வேண்டும் அந்த இலக்கு படிப்போர் மனத்தில் ஊடுருவிநின்ற பாத்திரவார்ப்பின் இடைவெளிகளை நிரப்பும் செயற்பாடுகளுக்கு இட்டுச்செல்லும்

(2) கதைப்புலத்தில் நிகழும் வினைப் பாடுகளுக்கும் இலக்கு அல்லது நோக்கு கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இலக்கும் நோக்கு மற்ற எழுத்துக்கள் துணை நூலிய உருவாக்கத்தில் வறுமையை ஏற்படுத்திய வண்ணமிருக்கும்.

(3) படைப்பில் இரகசியத்தன்மை உள்ளடக்கப்படுதல் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இரகசியப்பண்பு அல்லது மறைநிலைப்பண்பு, தேடல்வழியான துணை நூலிய ஆக்கத்துக்கு இட்டுச் செல்லும்

(4) பாத்திரங்களின் உள்ளேயும் இரகசியப் பண்பை அல்லது மறைநிலைப் பண்பை உட்பொதிந்து விடல் முக்கியமானது. வாசகர் சிந்தனையை அவாநிலைப்படுத்துவதற்கும் தூண்டியெழச் செய்வதற்கும் அது வலுவூட்டும் அதனால் எழுதப்படாத இடைவெளி நிரப்பப்படும் நிலை தோற்றம் பெறும்.

(5) பாத்திரங்களின் உரையாடலிலும் கதைச்சுழமைவை உருவாக்கிக் கொள்வதிலும் மொழிச்சுழற்சியை அல்லது எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத சூக்கும் இயல்பை அல்லது குழப்ப நிலையை ஏற்படுத்தலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அவற்றால் வாசகர் என்ன விளக்கத்தை உருவாக்கிக் கொள்கின்றனரோ அதுவே துணை நூலிய மாகின்றது.

ஆடற்கலையில் பயன் படுத்தப்படும் அடைவுகளுக்கு (அடவுகளுக்குப்) பொருள் இல்லை. அவற்றை அளிக்கையில் பயன் படுத்தப்படும் பொழுது பார்வையாளர் எத்தகைய கருத்தை அல்லது உணர்ச்சியை தம்முள் வடிவமைத்துக் கொள்கின்றனர் என்பது துணை நூலியமாகின்றது.

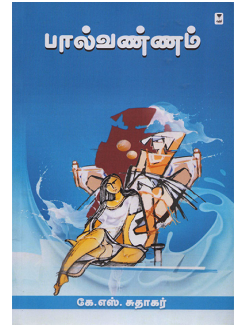
அவ்வாறான ஒரு நிலை இசை அளிக்கையிலும் காணப்படுகின்றது. அளிக்கையில் இராக சஞ்சாரத்துக்கும், தோற்கருவிகளில் இடம் பெறும் சொற்கட்டுகளுக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட நேர்ப் பொருள் இல்லை. நிகழ்த்துகையின் கோப்புக்கு ஏற்றவாறு அதற்குரிய பொருளையும் மனவெழுச்சிகளையும் இரகசிகர் தம்முள் உருவாக்கிக் கொள்ளல் துணை நூலிய மாகிறது.

பக்தி இலக்கியங்களும் அருள்நிலைப் (MYSTIC) பாடல்களும் துணை நூலிய ஆக்கத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக இராமலிங்க வள்ளாளரின் “வானத்தின் மீது மயிலாடக்கண்டேன் மயில் குயிலாச்சுதடி” என்ற பாடல்வரியின் பொருளை அதனை அனுபவிப்பவர்களே கட்டமைப்புச் செய்து கொள்ளும் துணை நூலிய ஆக்கம் தூண்டி விடப்படுகின்றது.

துணை நூலியம் பற்றிய விளக்கம் கலைகள்பற்றிய புரிதலை மேலும் நீட்சி கொள்ளச் செய்கின்றது. தேடலும் புரிதலும் ஒன்றிணைந்து கொள்கின்றன. பாடல் நிலையில் உய்த்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியதை “இறைச்சிப் பொருள்” என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் (தொல்காப்பியம் நூற்பா 33,34,35). இறைச்சியால் பாடலில் வேறு பொருளையும் கண்டு கொள்ளலாம் என்று மேலும் குறிப்பிடப் படுகின்றது. ஆனால் துணை நூலியம் என்பது அனைத்துக் கலைவடிவங்களுக்கும் அனைத்துக் குறியீடுகளுக்கும் உரியது.

நூல் :
பால்வண்ணம்
ஆசிரியர்:
கே. எஸ் : சுதாகர்
வெளியீடு:
எழுத்து பிரசுரம்
முதல் பதிப்பு:
செப்டெம்பர் 2022

கே. எஸ்.சுதாகரின் கதைகளில் காணப்படும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் வடிவ நேர்த்தி! கதைகளைக் கட்டமைப்பதில் அவர் வல்லவராக இருக்கிறார். இதற்குச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக பால்வண்ணம் கலைந்த கனவு, பாட்பும் ஏணியும் ஆகிய கதைகளைக் குறிப்பிட முடியும். இவற்றுள் பால்வண்ணம் கலைந்த கனவு, ஆகிய கதைகள், உளவியல் பாங்குடைய சிறுகதைகளாகவும் அமைந்துள்ளன. தெளிந்த நீரோட்டம் போன்று அநாயாசமாகக் கதைகளை நகர்த்திச் செல்லும் ஆசிரியரின் திறனும் அவரது சிறந்த மொழிநடையும் பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளன. ஒரு மலர் மாலையில் பல்வேறுபட்ட நிறமும் மணமும் கொண்ட பூக்கள் தொடுக்கப்பட்டிருப்பது போன்று இத் தொகுப்பில் பல்வேறுபட்ட கருவும் உருவும் கொண்ட கதைகள் தொகுக்கப்பட்டிருப்பது வாசகரது இரசனைக்கு நல்விருந்தாக அமையும்

நெருக்கடி

சில்லறக் கட காசிம் காக்கா பொஞ்சாதி கண்ண முடின பொறகு கொஞ்சம் ஓடஞ்சி போனாரு. வெள்ளச் சாலுவ பழுப்பு நெறம் புடிச்சிட்டு. சேட்டுல வெத்திலத் துப்பல் அப்பிடயே இரிக்கி. கனநாளா மொகத்தில கத்தியே படல்ல. மனுசி கவனிக்கிற மாதிரி புள்ள குட்டிகள் கவனிக்க மாட்டாண்டு அடிக்கடி கதைப்பாரு. ஆரம்பத்தில் அவரு மகள்ள ஊட்டுலதான் இருந்த. அங்க புள்ள குட்டிகள் கூட. அதால இப்ப மூத்த பேத்தியோட அவரர் காலம் கழியிது.

பேத்தியும் புள்ளத்தாச்சி. மின்ன பொறந்த ரெண்டு புள்ளைகளும் அவக்கு தக்கல்ல. ஊட்டுச் செறப்புக்கு புள்ள இல்லெண்டு கவலயோட இருந்தா. நாலு வரிசத்துக்குப் பொறகு இப்ப புள்ள தரிச்சிருக்கா. நெற மாசம். இண்டைக்கி பொலபொலெண்டு விடியக்கிட்டவா ஈரம் படுகுதாமெண்டு அவவ காரல் ஏத்திக்கிட்டு மட்டக்களப்புல இரிக்கிற டாக்குத்தரு வெரச்சென்ன பொறவெட்டு ஆசுவத்திரிக்கி கொண்டு போனாக.

குறிகண்ட ஓடன சொணங்காம வாட்டுக்குக் கொண்டாங்க ண்டு டாக்குத்தரு சென்னயாம். அவரு பொம்புளைகள் புள்ளப் பொரர் வெசயத்தப் பாக்கிற டாக்குத்தரு. நிண்டு அஞ்சி மாசத்தில் இருந்து அவருக்கிட்டத்தான் சோதிக்கப் போனவ. ஆசுவத்திரிக்கி தாயும் அவட புரிசனும் கூடப் போறாக. அதால காசிம் காக்கா இண்டைக்கி அந்த ஊட்டுல தனிய இரிக்காரு.

மத்தப் பேத்தி அவருக்கு காலயில சாப்பிர்துக்கு அவட ஊட்டுல இருந்து தண்ணிச்சோறு கொண்டந்து குடுத்தா. புள்ள இன்னங் கெடைக்கல்லியாம். பகலைக்கி சீசர் பண்ணித்தான் புள்ள எடுக்கிறயாம் ண்டத்தயும் செல்லிட்டுப் போனா. அத நெனச்சி நெனச்சி காசிம் காக்கா கவலயோட இரிக்காரு.

தனிய இரிக்கிறதால அவரர் மனசுக்குள்ள பழசெல்லாம் ஒண்டுக்குப் பின்னால ஒண்டா

வெரத் தொடங்கிச்சி. அதில அவரர் மகள் பொறந்த வெசயம் கொள்ளயா வந்திச்சி. அந்த மகள்தான் இப்ப புள்ளத்தாச்சியோட ஆசுவத்திரில நிக்கா.

ஆசுவத்திரில நிக்கிற அவரர் மகளுக்கு இப்ப அம்பத்தொரு வயசி. நம்மிட நாட்டில சேவெராக் கொழப்பம் நடந்த வருசந்தான் அவ பொறந்த. அவ கெடைக்கிறதுக்கு ரெண்டு முண்டு நாளக்கி முந்தி மருத்துவிச்சி ஊட்ட வந்ததும் அவக்கு சந்தோசமா பால்பேணியால முணு சுண்டு அரிசியும் தேங்கா ஒண்டும் அவரர் மனுசி நெறஞ்ச வகுத்தோட இருந்து குடுத்தனுப்பினதும் அவருக்கு ரூபகத்தில் வந்திச்சி.

மருத்துவிச்சி வந்து போய் அடுத்த நாளே காசிம்வண்டிக்கி இடுப்புலி தோங்கிட்டுது. வெசகளம் கெடச்ச ஓடன மருத்துவிச்சியும் வந்திட்டா. இடுப்பு வலி கூடிக்கிட்டு வந்திச்சி. மசண்டைக்குள்ள புள்ள பொறந்திருமெண்டு மருத்துவிச்சி சென்னது அவருக்கு நெனப்பில வந்திச்சி.

மருத்துவிச்சி புள்ளத்தாச்சிக்கி கருக்கல் காச்சிக் குடுக்கத் தோங்கினா. நாலஞ்சி பல்லு தோல் உரிச்ச வெள்ளப்பூடு, ஒரு புடி உலுவாஅரிசி, மொளகு, சின்னொரு துண்டு வேருக்கொம்பு இன்னம் ரெண்டொரு சாமானுகளும் சேத்து இடிச்சி தண்ணிய கொஞ்சமா உட்டு கொதிக்க வெச்சி

பொறகு
அத சீலத்
துண்டுக்க
வெச்சி வடிச்சி
சாயத்தக்
குடிக்கக்
குடுத்தா.
கொஞ்ச
நேத்தயால
நோக்காரு
எழும்பிச்சி.

ஓரண்டாம் வீசுவமத்தீரன்

பொறகு ஓரத்திச்சி. அந்நேரம் அவர் மனுசி பட்ட பாட்ட பாக்க ஏலா. இண்டைக்கி அத நெனப்பில பாத்தாரு. அச்சடிச்சாப்போல மனசில பதிஞ்சிரிக்கிப்போல.

மருத்துவிச்சி புள்ள பொறக்கிற அறய ஒழுங்கு பண்ணினா. உடுக்கிற ஓயில் பொடவ ஒண்ட எடுத்து ஒரு தொங்கல்ல தொண்டு மாதிரி முடிச்சிப்போட்டு அத மோட்டு வளையோட அறிக்கயாக் கட்டச் சென்னா. பொடவய வளைக்கி மேலால எடுத்து மத்தத் தொங்கல நெலத்தில படாம ஒரு மொழம் ஓசரத்தில தொங்கப் போட்டா. கெணத்தடில இருந்து சாடயா குருத்துமண் ஒரு பொட்டிக்க எடுத்துவரச் செல்லி நடு ஊட்டுக்குள்ள கொட்டிப் பரப்பினா. அதுக்கு மேல நெல்லுக்காய வெய்க்கிற படங்கு ஒரு துண்ட மடிச்சிப் போட்டா. பொறகு பாய விரிச்சா. அறயில ஒரு மூலைக்க அரிக்கன் லாம்ப கொழுத்தி வெச்சா. காசிம் காக்காவக் கூப்பிட்டு டோச்சி லைற்றும் புது பெலட்டின் ஒண்டும் கேட்டாவாம். அது அவர் காதுக்க இப்பயும் இரிக்காம்.

முணு வெத்தி போட்ட டோச்சி லைற்று ஒண்டு அவருக்கிட்ட இருந்த. அதக் குடுத்தாரு. லைற்ற அடிச்சிப் பாத்தா. நெல்ல வெளிச்சமா இருந்திச்சி.

பெலட்டினச் சுத்தி பச்சக் கலர்ல ஏழு நங்கிற எலக்கம் போட்ட ஒரு ஓற இரிக்கும். ஒண்டும் எழுதாம அதுக்கு உள்ளுக்கு எண்ண பூசின தாள் இரிக்கும். தாளச் சுத்தினாப்போல பெலட்டின் இரிக்கும். ஓறயக் களட்டி எறிஞ்சி போட்டு எண்ண பூசின தாளோட பெலட்டின பத்திரமா அவக்கிட்டக் குடுத்தாரு. புள்ளயோட ஓட்டி வாற பொக்கணிக் கொடிய பெலட்டால கவனமா அறுத்து வேறாக்கிறயாம். இப்பயும் நம்மிட ஓடம்பில இரிக்கிற பொக்கணி அந்தக் கொடி வெட்டின எடந்தான். இதெல்லாம் இப்பெண்டாப்போல அப்பிடயே அவர் மனசில ஓடிச்சி.

செவனக் கொளக்கு பெலட்டின் இப்ப வாறெல்ல ண்டத்த யோசிச்சிப் பாக்காரு. மொகத்தத் தடவுறாரு. தாடி மீசயெல்லாம் வளந்து கெடந்திச்சி. அதுகளப்பத்தி அவரு இப்ப யோசிக்கிறெல்ல. பேத்திப்புள்ள ஆபத்து ஒண்டுமில்லாம வந்திரனும் அதான் அவர் கவல.

திருப்பித் திருப்பி பழய நெனப்பு வந்துக் கிட்டு இரிந்திச்சி.

மருத்துவிச்சி புள்ளத்தாச்சிய கைல புடிச்சி எழுப்பிக்கிட்டு வந்து விரிச்சிருந்த பாய்க்கு மேல படுக்கவெச்சிரிப்பாபோல

எழும்பு புள்ள. வளயில தொங்குற பொடவயப் புடிச்சிக்கிட்டு உன்னி உன்னி எழும்பு புள்ள ண்ட சத்தம் வெறாந்தைக்க இரிக்கிற அவர் காதுக்க அடிக்கடி கேட்டிச்சி..

கொஞ்ச நேரத்தில கொழந்தப்புள்ள ஒண்டு கத்திற சத்தம் கேட்டிச்சி. ஒரு பொம்புள கதவத் தொறந்து அவருக்கிட்ட பொம்புளப் புள்ள ண்டு சிரிச்சிக்கிட்டுச் சென்னா. அடுப்படில இருந்த ஒரு பொம்புள ஓடியந்து அவக்கிட்ட மாக்கொடி உழுந்திட்டா ண்டு கேட்டா. ஓம் ண்டு செல்லிப் போட்டு கதவப் பூட்டிட்டா. மாக்கொடி உழுந்தா பயமில்ல ண்டு செல்லிக்கிட்டு அவ திரும்பி அடுப்படிய பெய்த்தா. இதெல்லாம் வசக்கோப்பு மாதிரி அவர் மனசில ஓடிச்சி

இப்பிட ஓவ்வொண்டா நெனப்புல வந்துக்கிட்டே இருந்திச்சி.

ராப்பட்டதால மருத்துவிச்சி அவசர அவசரமா வேலகள முடிச்சிக்கிட்டு புள்ளய கழுவிக் குடுத்திட்டு வெளிக்கிட்டுப் போனா. நிண்ட பொம்பிளயள் மத்த மத்த வேலகளப் பாத்தாக.

அடுத்த நாள் விடிய வெளிப்பக்கத்து கதவு நிலயில வேப்பங் கொத்து கட்டிருந்திச்சி. உள்ளுட்டுக் கதவடிய காவலுக்கு இரும்பு அலவாங்கு கெடந்திச்சி. தமுளாக்கள் இரிக்கிற பக்கத்துக் காரதீவுக்கு ஒரு ஆம்பிளய அனுப்பி சாராயம் குடிக்கிற கடயில வெரண்டி வாங்கிட்டு வரச் சென்னாக. புள்ளப் பெத்தம்மாமாரு வெரண்டி குடிச்சா பச்ச ஓடம்புல வேதின வெளங்க மாட்டாதாம். இதெல்லாம் அவருக்கு ஞாபகம் வந்திச்சி.

கொஞ்ச நேரத்தில மருத்துவிச்சியும் வந்தா. அவக்கு ரெண்டு கொத்து அரிசி, உரிச்ச தேங்கா ஒண்டு, கோழிமுட்ட, வாழப்பழம் ஒரு சீப்பு, ஓர்ராத்தல் சீனி, தேயிலத்தாள் பக்கெட்டு, ஒரு பகழி வெத்தில, ஒரு சுருள் பாக்கு, கைப்பு, காசி எல்லாம் குடுத்தாக.

ரெண்டொரு நாளக்கி ஒருக்கா மருத்துவிச்சி வந்து தாய் புள்ளயப் பாத்திட்டுப் போவா. புள்ள கெடச்ச செவ்வாக்கெழும். செவ்வாயோடச் செவ்வா எட்டு. புதன், வெயாழன், வெள்ளி போனா சனிக்கெழும் பன்னெண்டு எடுக்கிற ண்டு அவர் மனுசி அவக்கிட்டச் சென்னா. பன்னெண்டுக்கு மருத்துவிச்சிம்மாக்குக் குடுக்க

சுங்கோடிப் பொடவ ஒண்டு வாங்கணும்
மறந்திராதீங்க ண்டு புரிசனுக்கிட்டச் சென்னா.

செய்யது பீடி குடிச்ச காசிம் காக்கா
புள்ளப் பொறந்த சந்தோசத்தில திறிலோசிச்
சிக்கிரெட்டுப் குடிக்காரரா ண்டு ஆக்கள்
அவரப் பகிடி பண்ணினயாம். அதுவும் நெனப்பு
வந்திச்சி.

மகள் பொறந்த வெசயத்த மனசில
நெனச்சி நெனச்சி அவரர் அண்டய பகல்
பொழுது கழிஞ்சிட்டு. அந்த மகள்தான் இப்ப
ஆசுவத்திரில புள்ளத்தாச்சியோட நிக்கா.

கேத்தடிய காரொண்டு வந்து நிக்கிற
சத்தம் கேட்டிச்சி. சீசர் பண்ணி எடுத்த
புள்ளய தூக்கின மாதிரி அவரா மகள் வாறா.
அவக்குப் பக்கத்தில் பச்ச ஓடம்போட பேத்தி
வந்துக்கிட்டிரிக்கா.

சீசர் பண்ணாம இப்ப புள்ள பொறக்கிற ல்ல
ண்டத நெனச்சி அவரர் கண்ணில இருந்து ஒரு
சொட்டுத் தண்ணி வந்திச்சி.

○○○

மானுடம் எழுதும் வரலாறு...!

காற்றுக்கு எந்த வேலியும் இல்லை
கடமையை செய்தவன் தாழ்ந்தது மில்லை
ஏற்றது என்றுமே தோற்பது மில்லை
எதேச்சதி காரங்கள நிலைப்பது மில்லை.

நேற்றைய நதியோ இன்றைக் கில்லை
நிறைமதி நிலவும் நாளைக் கில்லை
சூரியன் உதிக்க மறந்தது மில்லை
சுழற்சியை மறந்தால் பூமியும் இல்லை.

கண்ணில் தெரிவதும் உண்மையு மில்லை
கடலில் அலைகள் ஓய்வதும் இல்லை
எண்ணிய தெல்லாம் கிடைப்பது மில்லை
இயலா தென்பது எதுவுமே இல்லை.

தன்னை நம்பினார் கெடுவது மில்லை
தனக்கென வாழ்வதில் சிறப்புக் கில்லை
உண்மைகள் மறைவது நிரந்தர மில்லை
உரிமைகள் அற்ற சுதந்திர மில்லை.

ஏர்முனைக் கேதும் இணையிங் கில்லை
இயற்கையை நேசித்தால் துன்பமு மில்லை
மாற்றத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை
மானுடம் தோற்கும் வரலாறே இல்லை!

ஷெல்ல்தாசன்
|

மறைந்து போதலும் மறந்து போதலும்...

ஈழத்தீவு

ஈனத்தீவென மாறிப்போச்சு

கைகால்கள் குறண்டிக்கிடக்க
ஊரும் உறவும் தீனின்றியே
காலங்கள் நீளக்கழிச்சுமாச்சு

சட்டங்கள் மற்றும் சுற்று நிருபங்கள்
வர்த்தமானியாய் அங்கிகாரமாச்சு.

அந்த மாம்பழத்தீவின்

“விவாதமன்ற” ஊண்சாலையில்

“கோழி லெக்பீஸ்” ஒன்றை

வாயிலே குதப்பிப் புசிக்கின்றன

நாய்நரிகளும் கரடிகழுகளும்

இன்னுமின்னுமான

மிருகங்களும் பட்சிகளும்...

எல்லாமே மனித உருவம்தான்

எல்லாமே மாக்களின் தெரிவுதான்

வான்முகில் வரைந்த கோலமதை

கார்முகில் வந்து மறைப்பதுபோல்

“கார்” மேல் போகும் இவைகளும்

எங்களைக் காணாமலே

பறந்து போகின்றன, அவை

மறந்து போகின்றன...

—சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

1997 எனது முதலாவது சிறுகதை பிரசுரமான ஆண்டு. இலக்கியவாதி எம்எச்எம் ஷம்ஸ் சேர், எழுத்தளார் நாவல் நகர் ப.ஆப்தின் சேர், தெளலகல ஹனீபா சேர், யாழ்ப்பாணம் மன்கூர் சேர் ஆகியோர் ஆலோசனைக் குழுவாக இருக்க எமது விடுதியதிபர் பெரியமுல்லை முயின் சேர் ஆசிரியராக இருந்து 1997ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த 'ஓடம் சஞ்சிகை' யில்தான் 'கள்ளன்-பொலிஸ்' என்ற எனது முதலாது சிறுகதை பிரசுரமானது.

சிறுவயது கால எழுத்து எப்படி இருந்தது எனபதை மீள வாசிக்கும் போது எனக்கே சிரிப்பாக இருக்கின்றது.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதிய முதல் கதை நீங்களும் வாசித்துச் சிரிக்க அதை நாளை பதிவேற்றுகின்றேன்.

1998இல் எனது முதலாவது கவிதையை தினகரன் புதுப்புளல் பகுதியில் எம்எச்எம் ஷம்ஸ் பொறுப்பாசிரியராக இருக்கும்போது பிரசுரித்தார். அப்போது நான் பத்தாம் ஆண்டு. அப்போது தொடங்கிய இலக்கியப் பயணம் இன்னும் முடியவில்லை.

எனக்குக் கிடைத்த நல்ல வழிகாட்டிகள் என்னைச் செதுக்கினார்கள். அவர்களிடம் மாணவனாக இருந்ததே எனக்குக் கிடைத்த பாக்கியந்தான். இருபத்தைந்தாண்டுகள் ஓடியிருக்கின்றன, எல்லாமே நேற்றுபோல் இருக்கின்றன”

அண்மையில் முகநூல் பக்கத்தில் முஸ்லீன் தனது கவரில் எழுதியிருந்த குறிப்பு இது. பல்துறை சார்ந்த ஆளுமையாகத் தடம் பதித்துள்ள இவரின் ஆக்க இலக்கியப்பணி ஆச்சரியப்படத்தக்கது. இவரைப்பற்றிய குறிப்பொன்று ஞானம் சஞ்சிகையில் காணக்கிடைத்தது. அதில் இவரது இலக்கியச் செயற்பாடுகள் குறித்த சுருக்கக் குறிப்பு இப்படி இருந்தது.

2004ல் 'அக்கினிச் சவாசம்' எனும் பாடல் அல்பத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டதோடு அதில் ஆறு பாடல்களையும் எழுதினார். இதுவே முதலாவது படைப்பும் கூட. இதுவரையும் 12 பாடல்கள் எழுதியுள்ளார்.05 குறும்படங்களைத் தயாரித்துள்ள துடன் ஏழு குறும்படங்களை இயக்கியுள்ளார். 2013இல் அரச திரைப்படப்பிரிவின் சிறந்த ஆவணப்பட இயக்குநருக்கான விருதைப்பெற்ற இவர் 12 ஆவணப் படங்களை இயக்கியுள்ளார். ஐந்து நாடகங்களை மேடையேற்றியிருக்கின்றார். இதுதவிர மூன்று ஒலிப்புத்தகங்கள் மற்றும் இரண்டு வீடியோ சஞ்சிகை களையும் வெளியிட்டுள்ளார். ஆறு நூல்களையும் பதிப்பித்தார்.

2009ல் ஜப்பான் பில்ம்கிறேவ் இன்டர்நேஷனல்-டிஜிப்ளேன் ஆகியவற்றின் சினிமாப் பயிற்சிக்கான புலமைப் பரிசில் பெற்று அசூசி ஒஷினோ வின் பாசறையில் பயிற்சியை நிறைவு செய்தமை, ஈரான் இஸ்லாமிய குடியரசின் கலாசாரப் பிரிவுக்காக Iranian cinema toward perfection எனும் தொகுப்பைத் தயாரித்தமை, எப்.பீ.ஏ ஸ்ரீலங்கா ஏற்பாட்டில் நாடளாவிய ரீதியில் இடம்பெற்ற குறும்படப் பயிற்சிப் பட்டறையில் பிரதான பயிற்றுவிப்பாளராகவும், விரிவுரையாளராகவும்

முஸ்லீன்

25 வருட

எழுத்தாழியன்

ஹனான் ரீம்

உளவளத்துணையாளராகவும் செயற்பட்டமை ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

மௌனப் போரும் புன்னகை ஆயுதமும் (2012)வேப்பம்பழச் சுவையும் புழுதி வாசனையும்(2018), நிமிரக் காத்திருக்கும் புரட்சியின் வளைவு (2019) ஆகிய மூன்று கவிதைத் தொகுதிகள், ஹராங்குட்டி (2012), பிணந் தின்னிகள் (2018) கன்றுக் குட்டி (2019) ஆகிய மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகள், இரத்தக் குளியல் (2017) நாவல் என பல படைப்புகளைத் தந்த இவர் 2012ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான கிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருதையும் 2016 கிழக்கு மாகாண இளங்கலைஞர் விருதையும் (காட்சியூடகத் துறைக்களித்த பள்ளிப்புகளுக்காகப்) பெற்றார், 2017 சிறந்த நாவலுக்கான (ஷோர்ட்லிஸ்ட்) பெயார்வே விருதும் கிடைத்தது.

இதன் பின்னரான வெளியீடுகள் இரண்டாவது மரணமும் மூன்றாம் சாமத்துப் பேயும் (கவிதைகள்) பணிக்கன் (நாவல்) மம்மலி (நாவல்) ஆகியனவும் ஈ-புத்தகமாக வாசிக்கக் கிடைத்தன. தற்போது செய்ஹ் இஸ்மாயீல் ஞாபகார்த்தப் பதிப்பகம் ஊடாக மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். கடந்த பத்தாண்டுகளில் அரபுலகில் விருது பெற்ற அரபு நாவல்களில் தெரிவு செய்யப்பட்ட முப்பது நாவல்களை மொழிபெயர்க்கும் பணியில் முழுமையாக ஈடுபட்டுள்ளார். அது தவிர தேர்வு செய்யப்பட்ட சிங்களக் கவிதைகளும் சிங்கள நாவல்களும் மொழிபெயர்ப்புப் பட்டியலில் இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐனாதிபதி சட்டத்தரணி கே.வி.தவராசா எழுதிய கௌரி:நீதிக்கான குரல் என்ற நூல் இறுதியாக இவரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஒரு பொக்கிசமாகும். பயங்கரவாதத்தடைச்சட்டம் தமிழர் சமுதாயத்தை எப்படியெல்லாம் நிம்மதியிழக்கச் செய்து வதை செய்தது செய்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதை நிறுவும் வரலாற்று ஆவணமாகும்.

தமிழ்மீர் பத்திரிகையின் இலக்கியப்பகுதி பொறுப்பாசிரியராக செயற்பட்ட இவர் தற்போது புதிய மாற்றம் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரிய ராகுவார். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், பத்தி, கட்டுரைகள், திறனாய்வு, பாடல், சினிமா, மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம், ஊடகம் எனப்

பல்துறைசார்ந்த செயற்பாட்டாளராக தனது பங்களிப்புகளை ஆற்றிவருகின்றார்.

அண்மைக்காலமாக ஞானம் சஞ்சிகையில் மாத்திரம் எழுதி வரும் முஸ்லீனின் எழுத்தாழியம் இன்னும் பல்லாண்டுகள் தொடர வாழ்த்துகள்.

காதல் இனிக்கிறது !

வடக்கில் வந்து தலைவர் சொன்னது காதில் இனிக்கிறது - நாளைக் கடத்தல் விடுத்து நடத்தியே வைத்தால் நமக்குச் சந்தோஷம்!

எதிர்வரும் மாசி எழுபத்தைந்தாம் சுதந்திர தினத்தன்று எல்லாத் தரப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்வொன்று தருவாராம்!

எழுபத்துநாலு ஆண்டுகளாக எம்மை ஆண்ட தலைமைகளெல்லாம் எத்தனை சுற்றுக் கலந்துரையாடல் எம்முடன் நடத்தியும் கண்டது என்ன சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தைகளெல்லாம் “சுத்து மாத்தாய்ய” போனதே மிச்சம்!

இப்போ புதிதாய் இன்றைய தலைவர் “இலங்கைத் தீவின் ஒருதாய் மக்கள் நாமென வாழப் பிரச்சினை தீர்ப்பேன் நாளும் பெருகும் பணமுடை விட்டு நாட்டைக்காக்கக் கூட்டுச்சேர்வீர்” என்றெமை அழைப்பதில் எத்தனை உண்மை!

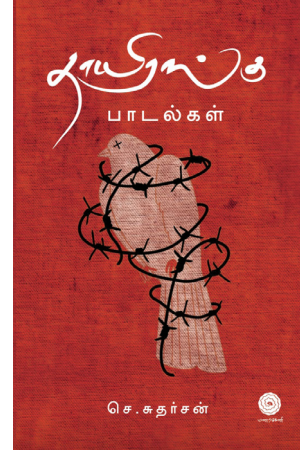
எல்லோரும் ஏறிச் சறுக்கிய குதிரையில் சக்கடத்தாரும் துணிவாய் ஏறிச் சறுக்கி விழாமல் சரிவரச் செய்தால் சந்தோஷந்தான் சந்தோஷந்தான்!!

நிலவூர்ச் சித்திரவேல்
திருகோணமலை

தாயிரங்கு பாடல்கள் ஜர் அறிமுகம்

கலாநிதி செல்லத்துரை சுதர்சன் கடந்த சுமார் இருபது ஆண்டுகளாக ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டுவரும் இளந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஒரு முக்கியமான ஆளுமையாக அறியப்படுபவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்று, அங்கேயே சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிவருகிறார். தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். தமிழ்நாட்டின் முக்கியமான எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள், அறிஞர்களுடன் நெருக்கமான உறவு உடையவர். ஒரு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் என்றவகையில் தமிழியல் ஆய்வில் ஆழமாகத் தடம்பதித்துவருபவர். முக்கியமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆசிரியர், பதிப்பாசிரியர் என்றவகையில் இதுவரை சுமார் இருபது நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இளந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுள் இவரளவு தீவிரமாகச் செயற்படுபவர்கள் மிகச் சிலர் என்றே சொல்லவேண்டும்.

சுதர்சன் கடந்த சுமார் இருபது ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞராகவும் தன்னை நிலைநாட்டிக்கொண்டவர். பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் காலத்திலேயே 2004இல் அவருடைய முதலாவது கவிதைத் தொகுதி **மற்றுமொரு மாலை** வெளிவந்தது. அதே ஆண்டில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து **என் தேசத்தில் நான்** என்ற தொகுதியையும் அவர் வெளியிட்டார். நீண்ட கால இடைவெளியின் பின்னர் **காலிமுகம் 22** என்ற அவருடைய இரண்டாவது தொகுதி சமீபத்தில் வெளிவந்தது. இப்போது, **காலிமுகம் 22** தொகுப்புக் கவிதைகளையும் உள்ளடக்கிய அவரது மூன்றாவது கவிதைத் தொகுதி **தாயிரங்கு பாடல்கள்** என்ற தலைப்பில் வெளிவருகின்றது.

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஈழம் வழங்கிய ஒரு முக்கியமான கொடை அதன் அரசியல் எதிர்ப்புக் கவிதைகள் எனலாம். முப்பது ஆண்டுகால யுத்தமும் அது ஏற்படுத்திய அவலமும் அதன் விளைவாக இன்றுவரை தொடரும் அரசியல் நெருக்கடிகளும் அதன் அடிப்படையாகும். அதிர்ஷ்டவசமாக தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்கள் இந்தக் குரூர அனுபவத்துக்கு ஆளாகவில்லை. அதனால் துரதிஷ்டவசமாகத் தமிழ்நாட்டுக் கவிதை இந்த அளவு அரசியல் கூர்மைபெறாது போயிற்று.

1980க்குப் பின்னர் கவிதைக்குள் நுழைந்த ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எல்லோருமே ஒரு வகையில் யுத்தத்தின் குழந்தைகள்தான். யுத்தத்தின் குரூர வடுக்களைச் சுமந்தவர்கள், துப்பாக்கி அரக்கர்களால் சூழப்பட்டவர்கள். அடக்குமுறை, கொலை, கடத்தல், காணாமற்

**பேராசிரியர்
எம்.ஏ. நுஃமான்**

போதல், சிறை, சித்திரவதை, கண்ணிவெடி, எறிகணை, குண்டுவிச்சு, புலப்பெயர்வு என்ற நச்சுப் புகையினால் மூச்சுத் திணறியவர்கள். இவர்களுடைய கவிதை இவற்றின் விளைவாக, இவற்றின் அனுபவப் பதிவாக அமைவது ஒன்றும் ஆச்சரியம் அல்ல. வீடு எரிந்துகொண்டிருக்கையில் வானத்தை அண்ணார்த்து பார்த்து நிலவை ரசிக்க முடிய வில்லை இவர்களால். இவர்களுடைய கவிதை வெறும் அரசியல், இதில் கவிதையின் அழகியல் இல்லை என்பவர்கள் நெருப்பின் வெம்மையை உணராதவர்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இத்தொகுப்பில் உள்ள சுதர்சனின் கவிதைகள் எல்லாம் யுத்த நெருப்பின் வெம்மையை, இனமுரண் பாட்டின் கொடுமையை, இடப் பெயர்வின் அவலத்தை, சந்தர்ப்பவாத அரசியலின் இழிவைப் பேசுபவை. அவ்வகையில் ஈழத்து அரசியல் கவிதை மரபில் இக்கவித்தொகை ஒரு புதிய வருகை எனலாம்.

இத்தொகுப்பில் ஏழு பிரிவுகளில் மொத்தம் 47 கவிதைகள் உள்ளன. பெரும்பாலானவை கடந்த சுமார் பத்து ஆண்டுகளுள் எழுதப்பட்டவை. யுத்தகால அனுபவங்களையும், யுத்தத்துக்குப் பிந்திய போராட்ட கால அனுபவங்களையும் உரிப்பொருளாகக் கொண்டவை. துன்பமும் கோபமும் பின்னிப் பிணைந்த யதார்த்தத்தைப் பேசும் கவிதைகள் இவை.

சிங்கம் தின்ற நிலம் பிரிவில் உள்ள நான்கு கவிதைகளும் ராணுவத்தின் பிடிக்குள் சிக்கிய கிராமத்தைவிட்டு அகதிகளாக இடம்பெயர்ந்த மக்களின் துயரத்தின் பதிவுகளாக உள்ளன. யுத்தம் முடிந்த பின்னரும் சொந்த மண்ணில் கால்வைக்க முடியாது ராணுவம் 'குறிசுட்டு' வைத்திருக்கும் அவலம் இன்னும் தொடர்வதை ஒவ்வொரு கவிதையும் பூடகமாகவும் அதேவேளை அழுத்தமாகவும் பேசுகின்றது. **தோலகட்டி** பிரிவில் உள்ள ஐந்து கவிதைகளும் இவைபோன்று நம்மனதில் அதிர்வுகளை எழுப்புவவை. தோலகட்டி கிராமம் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கை முழுவதும் பிரசித்தமானது. 1928இல் தோமஸ் அடிகள் (1886 - 1964) இங்கு உருவாக்கிய கிறிஸ்தவ ஆசிரமமும், அவர் அங்கு ஆரம்பித்த சுய தொழில்வாய்ப்பு நிலையமும் அதற்குக் காரணம். அவர்களின் உற்பத்தியான தோலகட்டி

நெல்லிரசமும் ஏனைய பழ ரசங்களும் இலங்கை முழுவதும் புலப்பெயர் நாடுகளிலும் பிரசித்தி பெற்றவை. யுத்தத்தின் போது தோலகட்டியும் முற்றாக இடம்பெயர்ந்தது. 'வெளியேறக் கால்களற்ற பொழுதில் தூதுரைக்கச் சம்மனசுகளும் வரவில்லை', 'நெல்லிரசம் பெருக்கிய வாயில் குரலடைத்துப் போயிற்று' என்கிறார் கவிஞர்.

சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய இலங்கை வரலாற்றில் இவ்வாண்டு காலிமுகத் திடலில் நூறு நாட்களுக்குமேல் தொடர்ந்த மாபெரும் மக்கள் எழுச்சி ஒரு திருப்புமுனை எனல் வேண்டும். முழு நாடும் அதன் பின்னால் திரண்டது. பிரதமர் பதவி துறக்கவும் ஜனாதிபதி நாட்டைவிட்டுச் செல்லவும் நேர்ந்தது. இறுதியில் சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதிகளால் போராட்டம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டாலும் அதன் தாக்கம் இலங்கை அரசியலில் பெருமாற்றங்களைக் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பாக்கலாம். சுதர்சன் இந்த மக்கள் எழுச்சியை ஆர்வத்தோடு எதிர்கொண்டவர்களுள் ஒருவர். **காலிமுகம் 22** பிரிவில் உள்ள 13 கவிதைகளும் அந்த அனுபவங்களின் பதிவுகளாக உள்ளன. அதில் ஒரு கவிதையை நான் இங்கு முழுமையாகப் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தொகுப்பில் உள்ள எனக்கு மிகப் பிடித்த கவிதைகளுள் இது மிகத் தனித்துவமானது என்பேன். **சிறு குழலின் பசி** கவிதையின் தலைப்பு. போராட்டத்தின் வர்க்க வேரை இறுக்கமான படமங்களால் வெளிப்படுத்தும் இக்கவிதை அரசியல் கவிதையின் அழகியலுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைகிறது.

**கடலருகில் எழும்
எதிர்ப்புச் சிறு குழல்கள்,
ஔரச மாளிகையை
விழுங்கத் துழக்கின்றன!**

**இரும்பாலும்
இறுகிய செங்கல்லாலும்
பெருஞ் சுவராய்க் கட்டிய
மாளிகையை,
மறை கழுவும் துணிக் குழல்கள்
ஔச்சுறுத்துகின்றன.**

**மாளிகைச் சுவர்களில்
பீதி பொங்கி வழிகிறது.**

**பசியின் கரங்கள்
பறித்துண்ணுமோ எனும் அச்சத்தில்
அதன் ஓரங்களில்
உள்ளிருக்கும் கிரம்புகள்
துருப்பிழக்கின்றன.**

**சிறு குழல் பசியால் உண்டானது!
பசியோ மாளிகையால் உண்டானது!
எனின்,
சிறு குழல் பசியாற
மாளிகையை விழுங்குமன்றோ!**

பேதுருவுக்கு எழுதிய திருமுகம் ஒன்றுதான் இத்தொகுப்பில் உள்ள சற்று நீண்ட கவிதை. இலங்கை அரசியலில் இருந்து விலகி சர்வதேச அரசியலைப் பேசும் கவிதை. கியூபா பற்றியது. இடதுசாரிகளுக்கு மட்டுமன்றி, பொதுவாகவே ஜனநாயக நாட்டமுடைய யாருக்கும் கியூபா ஒரு வியப்புக்குரிய பூமிதான். கோலியாத்தை வென்ற தாவீது போல அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் எல்லா வியூகங்களையும் முறியடித்துக்கொண்டு மேலெழுந்த மக்களின் தேசம் கியூபா. கொரோனாப் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் உலகின் பல நாடுகளுக்குக் கியூபா அளித்த மருத்துவ உதவி உலகை வியப்படையச் செய்தது. அந்த வியப்பில் எழுந்த கவிதைதான் இது. இத்தாலியை, ரோமாபுரியை நோக்கிப் பேசும் கவிதை இது. ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய ஒரு விமர்சனமாக நாம் இதை வாசிக்கலாம்.

ஆட்டாகுதி: வேள்வி மறுக்கப்பட்டவனின் பாடல் பிரிவில் உள்ள 5 கவிதைகளும் இதுவரை நாம் பார்த்த ஏனைய கவிதைகளில் இருந்து வேறுபட்டவை. இவை மத மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான, மத நுண் அரசியல்பற்றிப் பேசுபவை. ஆகம மரபுக்குப் புறம்பான, சிறு தெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய வேள்வி முறை மறுக்கப்பட்டதற்கான எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகள் இவை. தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிப்போக்கில் வேள்வி மறுப்புக் கவிதைகள் பலவற்றை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவை மதச் சீர்திருத்த, ஜீவகாருண்ய நோக்கில் அமைந்தவை என்றால், சுதர்சனின் இந்தக் கவிதைகள் வேள்வி மறுப்புக்கு எதிரான, சிறு தெய்வ வழிபாட்டு உரிமைக்கான குரலை எழுப்புகின்றன. மதம் முற்றிலும் நம்பிக்கை

சார்ந்தது. ஒரு சாராரின் நம்பிக் கையை இன்னொரு சாரார் நிராகரிப்பது கேள்விக் குரியதுதான்.

உதிரிகள் பகுதியில் உள்ள எட்டுக் கவிதைகளும் சமகால ஈழத்து அரசியலின் வெவ்வேறு முகங்களைப் பேசுவன. அதுபோல் **மீசை பிருங்கிகள்** பிரிவில் உள்ள மூன்று கவிதைகளும் யாழ்ப்பாணச் சாதியமைப்பில் சாதிமாண்களின் மேட்டிமைத்தனத்துக்கு எதிராக ஓங்கி ஒலிக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவனின் குரலை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கடைசியாக **தாயிரங்கு பாடல்கள்** பிரிவில் உள்ள ஏழு பாடல்களும் சுதர்சனின் பரிசோதனை முயற்சி எனலாம். சங்ககால அகத்திணைப் பாடல் வடிவத்துள் தற்கால ஈழத்து அரசியலை உரிப்பொருளாக அமைத்துக் கூறும் முயற்சி இது. கடைசிப் பாடல் மட்டும் புறநானூற்றை அடி ஒற்றியது. இவை வாசகருக்கு ஒரு வித்தியாசமான அனுபவத்தைத் தரும் என்று நம்புகிறேன்.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் 1970களின் இறுதிப்பகுதியிலிருந்து ஈழத்தில் வளர்ச்சி யடைந்த அரசியல் எதிர்ப்புக் கவிதை மரபில் ஒரு புதிய வரவாக, ஒரு முக்கியமான ஆளுமையாக சுதர்சனை நாம் அடையாளப் படுத்தலாம். பெரும்பாலான அரசியல் கவிதைகளில் காணப்படும் ஒருமுகத் தன்மையை அன்றி ஒரு பன்முகத் தன்மையை அவருடைய கவிதைகளில் காணமுடிகின்றது. வெறும் கோசங்களாக அல்லாமல் அரசியல் கவிதைக்குரிய அழகியலை அவர் பெரிதும் பேண முயன்றிருக்கிறார். பல கவிதைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் படிக்கவேண்டியிருக்கும். அவருடைய அரசியல் பார்வை ஒருபக்கச் சார்பான தேசியம் அல்ல. அநீதிக்கு எதிரான, விமர்சனபூர்வமான பார்வை அவருடைய கவிதைகளில் இழையோடுவது நம் கவனத்துக்குரியது.

தமிழ் இலக்கிய உலகு இக்கவிதைத் தொகுப்பை வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். கவிஞருக்கு எனது வாழ்த்துகளும் பாராட்டு களும்.

பணம்

காலி பேருந்து நிலைய சீமெந்துக்கதிரையில் நீண்ட நேரமாக அவள் காத்திருந்தாள்.

தெற்கு மூலையிலிருந்த சீடி கடையிலிருந்து சிங்களப்பாடல்களின் சத்தம் அதிர்ந்தொலித்தது. நீளமான ஆளுயர மதில் சுவரில் தெரிந்த கறுப்புநிற சிங்கள எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாய் கூட்டி கூட்டி வாசிக்க எத்தனித்தாள். ஓரிரு எழுத்துக்களைத்தவிர ஏனைய எழுத்துக்கள் பரிச்சயமற்றிருந்ததால் வாசிப்பதை நிறுத்தி விட்டு அங்கே வரையப்பட்டிருந்த புத்தகுறவிகளின் உருவங்களை நோக்கியபடி சிமிட்டா திருந்தாள்.

அருகிருந்தவர்கள் அவளை அடிக்கடி அவதானித்தவாறே ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவளைத்தாண்டி நடந்த ஓரிருவர் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பேருந்துகளில் ஏறியமர்ந்து யன்னல் வழியே அவளை எட்டி நோக்கினார்கள்.

வெப்பம் கவிந்த புழுக்கம் உடலுக்குள் பரவத் தொடங்கியது. சுற்றியெங்கிலும் பார்த்தவாறே எழுந்து நின்றுகொண்டாள். முன்னெப்போதுமே உணர்ந்திராத பயத்தின் நடுக்கத்தை எச்சில் விழுங்கி தவிர்த்தாள். விரல்களால் தன் தலைமுடியை கலைத்து பரட்டைத்தலையைப் போல் ஆக்கினாள். அணிந்திருந்த ஊதாநிற பாவாடையை ஒருபக்கம் சரிந்து தொங்குவது போல் இழுத்து கட்டிக்கொண்டாள். நெற்றியில் படிந்திருந்த வியர்வையை அப்படியே வழியவிட்டு முகத்தைச் சுளித்து கோணலாக்கினாள். அத்தனையையும் விட தான் பரிதாபமாக தோன்றவேண்டுமென்பதில் அதிகவனம் கொண்டு தலையைத் திருப்பித் திருப்பி எதிர்திசையைப் பார்த்துக் கொண்டாள். தெரிந்தவர்கள் யாருமே இருந்துவிடக் கூடாதென்ற பயம் பெரும் அவஸ்தையாய் மாறிக்கொண்டிருந்தது.

கூட்டம் நிறைந்த பேருந்துதொன்றை தேடிப்பிடித்து முன்கதவைத்தொற்றி ஏறினாள்.

கொஞ்சம் தடுமாறுவதாக தெரிந்தது.. குரல் அடைத்துவிட்டாற் போல... கால்கள் நடுக்கம் கொள்வதைப் போல...

பேருந்திற்குள் இருந்தவர்களின் மன நிலையை சரியாக ஊகிக்க முடியவில்லை. 'பேசாமல் இறங்கிவிடலாம்' எனும் எண்ணத்தைத் தவிர்க்க சிரிபாலவின் முகத்தை இடைக்கிடையே நினைத்துக்கொண்டாள்.

கையில் வைத்திருந்த கனத்த அட்டைகள் சிலதை பிரித்துக் காட்டியபடி சத்தமாக பேசத்தொடங்கினாள். 'அம்மே தாத்தே தருவனே ...' என சிங்களத்தில் ஆரம்பித்தாள். உடையிலோ அல்லது பேசும் தொனியிலோ தமிழ்ப் பெண் எனும் அடையாளத்தை முற்றிலும் மறைத்தவளாய் தடையற்ற சீரான வேகத்தில் பேசினாள். தனது ஒற்றை சிறுநீரகம் அகற்றப்பட்ட வைத்திய சான்றிதல்களை உயர்த்துக்கி காட்டியவாறே தொடர்ந்தாள். பேச்சிற்கிடையில் யார்யாரெல்லாம் பணம் தரக்கூடுமென்ற ஆர்வத்தில், முகங்களின் உணர்வுப்பிரதிபலிப்புகளை பதட்டத்துடன் ஊடுருவினாள்.

சிலர் ஒரேயொருதலை நிமிர்ந்து பார்த்து விட்டு குனிந்து கொண்டனர். ஒருசிலர் மெய்யாலுமே சோர்ந்து தூக்க மயக்கத்தில் சாய்ந்திருந்தனர். மிதி பலகை யிடம் நின்றுருந்த ஒரு கிழவன் இமைக் காமல் கூர்ந்து பார்த்தபடியிருந்தான்.

பேருந்து நடத்துனர் 'எ(த்)தி எ(த்)தி இக்மங் கரன்ன' என அதட்டிக்கொண்டு முன்னேறும் போதே அவள் ஒவ்வொரு இருக்கையருகிற்கும் சென்று கையேந்தி தயங்கித் தயங்கி நின்றாள். 'உதவ்வக் கரன்ன நோநே...

பீர்மளா பீரதீபன்

உதவ்வக் கரன்ன மாஹத்தயோ...’ என ஒவ்வொருவரதும் முகத்தைப் பார்த்து விழிகளால் இறைஞ்சினாள்.

வெட்கம் பிடுங்கித்தின்றது. தான் முதற்தடவையாக இப்படி நிற்கிறேனென்பது இவர்களுக்கு தெரிந்திருக்குமா என்ன? எத்தனை அவமானத்துடன் இப்படி நிற்கிறேனென்பதைக்கூட இவர்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பேயில்லை. எதுவித பிரக்ஞையுமற்று தன்னை பரிகாசத்துடன் பார்ப்பவர்களை கடந்து நடக்கையில் உருவாகிய அந்த உள்ளுணர்வு அடங்கமாட்டாமல் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. திரும்பிக்கூட பாராதவர்களிடம் சிறிது நேரம் கைகளை அசைத்தேந்தியவாறே காத்திருந்தாள்.

இடைக்கிடையே சில இருபது ரூபாய் தாள்கள் கிடைத்தன. ஒருவன் நீண்டநேரம் குடைந்தெடுத்து பத்து ரூபாய் குற்றியொன்றை நீட்டினான்.

பணமே தராதவர்களிடமும் குனிந்து குனிந்து கும்பிட்டவாறே நகர்ந்தாள். அழகை முட்டி உடல் அதிர்ந்தது. விசித்திர வேகத்தின் அசைவுடன் சுவாசம் தடுமாறியது. ஆடைகளற்று நடுத்தெருவில் நிற்பது போல... மொத்த கண்களும் தன்னையே உன்னித்து ஏளனிப்பது போல.... இறுக்கமான துயரை சுமந்தபடி ஒருகட்டத்தில் பேருந்திலிருந்து பாய்ந்து இறங்கிக்கொண்டாள்.

பணத்தை எண்ணிக்கொண்டே அபியை நினைத்தாள்.

‘பேசாம செத்துரலாம்மா.... அந்தாளு தப்புதப்பா பேசறான். மேல்ல கை வயக்கிறான்.’ அவள் தேம்பித்தேம்பி உச்சரித்த வார்த்தைகள் வதைத்தன..

சிரிபால இன்றும் வந்திருப்பானா? அபி தனியாக இருக்கிறாளே...! அவளிடம் ஏதேனும்..... ! இன்று வட்டிக்காசை மட்டும் தருவதாய் சொல்கையில் ஒத்துக்கொண்டாளே. இன்னும் சில மணி நேரத்திற்குள் ஐயாயிரம் ரூபாயுடனாவது நான் போயாக முடியுமா!

யார் அவளிடம் பணம் கேட்டார்கள்! அவனாக வந்து பணத்தை தந்து மாசவட்டியென்கிறான். கிழமை தவறாமல் வாசலில் வந்து நின்று உழைப்பதையெல்லாம் பிடுங்காத குறையாய் பறித்தும் கொள்கிறான். முடியாதென்றால்

வீட்டிலுள்ள பொருட்களை தூக்குவதாக மிரட்டுகிறான். அல்லது வீட்டுப்பெண்களை...

‘அவென் தலையில் இடிதான் விழுகும்... சொன்னாப்புல அபிய தூக்கிட்டு போயிருவானோ? மாட்டுக்கு பொறந்த பய... வயசு வித்தியாசம் கூடவா தெரியாது... எம்மவ என்னா பண்ணுவா? எனக்கு வந்து பொறந்த பாவத்த இப்புடியா கழுவுனும்? அவ கையப்புடிச்சி அவென் பலவந்தமா இழுக்கையில் என்ன நெனச்சாளோ... சாமி துடிதுடிச்ச போனாளே.’

துடிப்பற்று ஸ்தம்பித்ததாய் நெஞ்சடைத்தது. கண்களை கசக்கி துடைத்துக் கொண்டாள். மூக்கு விடைக்க அழகையை நிறுத்தினாள். கிடைத்த பணத்தை வேகமாக எண்ணிப் பார்த்தாள். ஐநூறிற்கு இன்னும் முப்பது ரூபாய்கள் குறைந்தன.

‘எப்புடியாவது சேர்த்து அவென் முஞ்சியில் வீசிறுனும்’

ஆரம்பத்திலிருந்தே தன்னை பின்தொடர்ந்த ஒரு வெற்றிலைவாயன் ‘துன்சீயாய்’ என்றான் ‘த்தூ... கருமத்த முந்நூறு ரூவாக்குத்தான் நான் லாயக்கா?’ அவனைப் பார்த்து துப்பிக்காட்டினாள்.

காரியம் முடிந்த பின் இருநூறு ரூபாயை நீட்டிய நாகு நினைவிற்கு வந்து தொலைந்தான்.

‘ஆயரம் னு சொன்னியே’

நீ கெட்ட கேட்டுக்கு எறநூறே கூடுதல்தான் என்றான்.

அவள் பச்சைப் பச்சையாகத் திட்டித் தீர்த்தும் மண்ணைவாரி சபித்தும் கூட சிரித்தவாறே அவன் நடந்துச் சென்றதை நினைத்துக் கொண்டாள்.

‘இனிமே நீ சும்மா வந்தாலும் வேணாமிடி’ என்று தூரத்திலிருந்தே நாகு கத்தினான்.

ஒரு ஆயிரத்திற்கு அசிங்கப்பட்டுப் போனேனே! பணமில்லையென்று அபியிடம் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அல்லது படிப்பு மண்ணாங்கட்டியே வேண்டாம் என்று சொல்லி யிருந்திருக்கலாம். அன்று நாகு தானாகவே வந்து பணம் தருகிறேனென்றதும் ஒத்துக் கொண்டிருந்திருக்க கூடாது. அவனிடமிருந்த வியர்வை நெடியை தவிர்க்க முச்சைப்பிடித்து நேரம் கடத்தியிராமல் காறியுமிழந்திருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் சொல்லிகாட்டியாவது அவமானப் படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த நாய் துளியளவும் நெருடலின்றி சிரித்தபடியே ஏமாற்றிய விதம் கொஞ்சமும் மறக்காமல் அப்படியே உயிர்ப்புடனிருந்தது.

மிகக் கசப்பாகி போயிருந்த அச்சம்பவத்தின் நினைவு தந்த இரட்டிப்பளவான ஆத்திரம் அத்தனையும் புருசன் மீதும் திரும்பியது.

‘நாலு காச சம்பாதிக்க துப்பில்லாத நாய்... குடிக்கார மொட்ட... அந்த நாசமத்த வனுக்கு வக்கிருந்திருந்தா இந்த பொழப்பு தேவையா என்னா? பாவிப்பய இப்புடி நடுரோட்டுல விட்டுட்டானே... ஒன்னுத்துக்கும் சேத்தி யில்லாத சக்க’ ஆத்திரமான விசும்பலில் முக்கில் சளியோ அல்லது நீரோ வடிந்தது. பாவாடையை முழங்காலளவில் உயர்த்தியவாறு சிந்தி துடைத்துக்கொண்டாள்.

‘வட்டிக்கு காச வாங்கி வயித்து பொழப்பு ஓட்டுனா அதுலயும் வந்து கையவச்சி திருடுதே அந்த நாயி... எங்கென வச்சாலும் மோப்பம் பிடிச்சிருது. வாங்குன மொதலும் போச்சி வட்டி வட்டினு வாழ்க்கையும் போச்ச...எல்லாம் அவன சொல்லி குத்தமில்ல. சோத்துல வெசத்த வச்சி கொல்லாம புருசன்னு விட்டு வச்சேனே என்னய அடிச்சிக்கனும்’

சத்தமாக வாய்விட்டுத் திட்டிக் கொண்டாள். பக்கத்திலிருந்தவர்கள் வினோதமாக அவளைப் பார்த்தார்கள்.

‘பிச்சையெடுக்குறப்பவே ஓடம்பு கூசிக் கெடக்குது... இந்த மயித்துல பைத்திய காரின்னு வேற நெனச்சுக்கு வானுங்களோ...!’

வாயை மூடிக்கொண்டாள்.

இன்னும் நாலைந்து பேருந்துகளில் அடுத்தடுத்து ஏறி இறங்கினாள். வியர்வையால் உடல் பிசுபிசுத்தது. மீண்டும் ஒருமுறை பணத்தை எண்ணிப்பார்த்தாள். மொத்தமாக இரண்டாயிரம் தேறியிருந்தது. இதற்குமேலும் ஒத்துழைக்க

உடலும் மனமும் சோர்வடைந்த நிலையில் அபியை நினைத்து உற்சாகமாகினாள்.

அநியாயத்திற்கு பசித்தது. தண்ணீரை அள்ளி தலையில் ஊற்றிக்கொள்ள வேண்டும் போல தாகமும் உஷ்ணமும் அதிகரித்திருந்தன. முதுகில் வழிந்த வியர்வைத் துளிகள் திரண்டு வழிந்து இடுப்புத் தசைமடிப்பில் தேங்கின. வலது கையை உள்நுழைத்து சொறிந்துவிட்டுக் கொண்டாள். பாவாடை நாடாவை அசைத்து விட்டாள். அடிக்கடி கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டே ஒரு பனிஸ் கடையை நோக்கி நடந்தாள்.

பனிஸ் முப்பது ரூபாயென்றான். வடை இருவத்தைந்து... ஓரத்திலிருந்த கேக்குண்டை கைகாட்டி கேட்டாள். ஐம்பது என்றான். எடுத்து வைத்திருந்த இருபது ரூபாயை உள்ளங்கைக்குள் பொத்திப் பிடித்தபடி ‘தண்ணி இருக்கா’ என்றாள்

அவளை அவ்விடத்திலிருந்து செல்லும் படி கடைக்காரன் பெருங்குரலெடுத்து திட்டினான். எச்சில் விழுங்கி தொண்டையை ஈரப்படுத்தியவாறே அங்கிருந்து அகன்று பொதுக்கழிவறையை நோக்கி நகர்ந்தாள். ஆண்கள் பக்கம் ஒரு தாடிக்காரனும் பெண்கள் பக்கமாய் ஒரு பெண்ணும் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு தட்டு இருந்தது. கழிவறையிலிருந்து வெளியேறிய ஒருவன் பத்து ரூபாயை அதற்குள் போட்டான்.

‘ரூபியல் திறாய்’ என்று அந்த தாடிக்காரன் கத்திச் சொன்னதும், இன்னும் இரு பத்து ரூபாய் குற்றிகளை வீசியெறிந்தவாறே அவன் எரிச்சலுடன் பார்த்துவிட்டு நடந்தான்.

‘எல்லா கக்கூசையும் கழுவி தந்தா எவ்வோ தருவ?’ தாடிக்காரனிடம் கேட்டாள்.

அவன் அந்த பெண்ணிடம் கேட்கும்படி கைகாட்டினான்.

‘எல்லா கக்கூசையும் கழுவி தந்தா எவ்வோ தருவ?’

‘ஓனக்கு குடுத்து கழுவயா நாங்க இங்கன குந்திகினு இருக்கோம்’

அந்தபெண் வெற்றிலையை அதக்கி ஒருதொகை எச்சிலை பக்கத்தில் துப்பிக் கொண்டே ‘அந்தா அவெங்கிட்டப் போ முந்நூறுவா தருவான்’ என்று சிரித்தாள். தாடிக்காரனும் பல்லைக்காட்டினான்.

மிகவும் சோர்ந்திருந்தாள். சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும்போலிருந்தது. ஆனால் முப்பது ரூபாய்களை இழக்க மனம் ஒப்பவில்லை. அடக்கிக் கொண்டாள். பேசாமல் தட்டில் சிதறிக் கிடக்கும் நாணயக்குற்றிகளை உருவியெடுத்துக் கொண்டு ஓடி விடுவோமென்றும் தோன்றியது. அவர்களுக்கு பக்கத்திலேயே அமர்ந்து கழிப்பறை சுவற்றில் தலையை சாய்த்து வைத்தாள். மயக்கமும் தளர்ச்சியும் அவளது புலன்களை ஓரளவு குருடாக்கத் தொடங்கியிருந்தன.

‘இன்னோ மூவாயிரத்து ஐநூறு...எப்படி தேடுறது, தாடிக்காரன் முந்நூறு தாரேன்னான்னே. அதுக்கு ஓடம்பு ஒத்துழைக்கனுமே... வேணாம் சாமி.’

வரண்டு உலர்ந்திருந்த தொண்டையிலிருந்து குரல்வர மறுத்தது. கண்கள் தானாக மூடிக் கொள்ளும் போல் மயக்கமாயிருந்தது. கழிவறையோரத்து குழாயில் கைகளை ஏந்திப்பிடித்து கடகடவென தண்ணீர் அருந்தினாள். விரலிடுக்கு களுக்குள் நீர்த்துளிகள் வழிந்து பாவாடையை நனைத்து விட்டிருந்தது. கால்களிரண்டிற்கு மிடையே பாவாடையை இழுத்து சுருட்டித் தேக்கிக்கொண்டு இடை வெளியற்ற வேகத்தில் நீர் மிட்டுகளை விழுங்கினாள். அப்படியே முகத்தையும் கழுவி அதே ஈரபாவாடையில் துடைத்துக்கொண்டாள். குளிர்ந்த வயிற்றை சமந்துக்கொண்டு தள்ளாடியபடியே அங்கிருந்து அகன்றாள்.

இனியெங்கே செல்வது. உலகமே அந்நியமாயிருந்தது. பேசாமல் அபியையும் அழைத்து வந்திருந்தால் சிரிபாலவிடமிருந்து இன்றையதினத்திற்காவது தப்பித்திருக்கலாம். ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. அழுது தேம்பும் அபியின் முகமும் சிறிபாலவின் அதிகாரத் தொனியும் மாறி மாறி தெரிந்தன. இன்னும் இரண்டு பேருந்துகளில் ஏறியிறங்கி பணத்தை யெண்ணி சரிபார்த்துக் கொண்டாள். கடைசியாக வீட்டிற்கு செல்லும் பேருந்தில் அமர்ந்து குறைவாயிருக்கும் ரெண்டாயிரத்தை எப்படி சேர்த்துக் கொள்வதென யோசித்தபடியே தூங்கிப்போனாள்.

பேருந்திலிருந்து இறங்கும்போது வெளிச் சத்தின் அடையாளம் மங்கியிருந்தது. மணி ஏழைத் தாண்டியிருக்க வேண்டும். நடந்து நடந்தே

முரடாகியிருந்த பாதங்கள் அனிச்சையாய் அவளை ஊருக்குள் நடத்திச் சென்றன. மூளைக்குள் தறியோட்டமாய் ஏதோவெல்லாம் பின்னலுற ஆரம்பித்தன.

சிரிபால வந்து வாசலிலேயே நிற்பானா? அபி சமைத்து வைத்திருப்பாளா? இரண்டாயிரத்தை எப்படி சரிசெய்வது? போனதுமே குளித்து இந்த அவமானத்தையெல்லாம் கழுவிக்கொள்ள வேண்டும். ‘தர முடியாது போடா’ என்று அவனிடம் கத்திப்பார்த்தால் என்ன? தூக்கிக் கொண்டுபோக வீட்டில் என்ன பொருள்தான் எஞ்சியிருக்கிறது. அபி இருக்கிறாளே... வேண்டாம் அந்த சண்டாளன் எதையும் செய்வான். ஒரு நாளுக்குள் தாராவிட்டால் வீட்டைபூட்டி சாவியை கொண்டுபோவதாய் சொன்னானே. எங்காவது ஓடி ஒளிந்துகொண்டாலென்ன? அடகு கடையில அம்மிக்கலை வைக்க முடியுமா... கேட்டு பார்க்கலாமா? அதற்கும் விடியும்வரை காத்திருக்க வேண்டுமே. இல்லையென்றால் பித்தளை அண்டாவை... வேண்டாம் இரண்டாயிரம் எப்படியும் கிடைத்து விடும். யாரிடம் இன்னும் கடன் வாங்காமலிருக்கிறோம்.? ச்சே! சிரிபாலவிடம் வட்டிக்கு வாங்கியிருக்க கூடாது. பணத்தை தராவிட்டால் உடுத்தியிருக்கும் ஆடையை கழற்றியெறிவேன்று அடிக்குரலில் அவன் கத்தியதை லயத்திலிருந்த யாராவது கேட்டிருப்பார்களோ? சின்னு யன்னலில் தொங்கி நின்றாளே ... ஒன்றை மூன்றாக்கும் சிறுக்கி. கிணற்றடியில் வாய்பிளந்து கதை கதையாய் சொல்லியிருப்பாள். எல்லோருமாய் சிரித்திருப்பார்கள். ஒரு மூன்று நாளைக்கு முன்வாசல் கதவைத் திறக்கக் கூடாது. அபி பாடசாலை போகும் போது மறிப்பானா? எதையாவது என் புருசன் கேள்விப்பட்டிருப்பானா இல்லையா? அபி சொல்லியிருப்பாளா? சொல்ல சொன்னேனே! அவனிடம் ஒரு ஆயிரம் இருந்தாலாவது... ச்சே!’

பணம் வைத்திருந்த பையை தடவிப் பார்த்துக் கொண்டே நடந்தாள். நெளிந்து வளைந்த அந்த பாதை திடீரென காணாமல் போயிருந்தது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை எதுவுமே தெரியாமல் வெறும் வெளியாய் விரிந்திருந்தது. அசையாமல் தன்னை ஓரிடத்தில் நிறுத்திக் கொண்டாள். பாதங்கள் பூமியில்தான்

பதிந்திருந்தன. குனிந்து உறுதிப்படுத்தினாள். கண்களை சுருக்கி விரித்து பின் நிதானமாகத் பாதையின் அடையாளத்தைத் தேடினாள். பிள்ளை மடுவ குறுக்குப்பாதையின் படி கட்டுகள் ஒவ்வொன்றாய் முளைக்கத் தொடங்கி யிருந்தன. சந்தேகத்துடன் நெளிந்தாள். பாதையும் படிக்கட்டுகளும் அசைவேயின்றி அப்படியே தானிருந்தன. களைப்பும் சோர்வும்தான் தன்னை இப்படி மயக்குகிறது என எண்ணிக்கொண்டே கால்கள் புதைய பாதையோரத்து காட்டு செடிகளுக்குள் விரைந்தாள்.

வீட்டை அண்மிக்கையில் எதிர்ப்பக்கமிருந்து ஒரு பைக் வந்தது.

‘பொலியட்ட சல்லி தெனவா கன்னவாத’ வட்டிக்கு பணம் தருகிறோம் வாங்குகிறாயா என்று பைக்கில் வந்தவன் கேட்டான்.

திக் கென்றிருந்தது. அசையாமல் சிலநொடிகள் அப்படியே நின்றுள்ளாள்.

‘ஊருக்கு புதுசோ?’

அவன் மீண்டும் கேட்டான் ‘அக்கே பொலியட்ட சல்லி கன்னவாத’

‘எவ்வளவு தருவாய்?’ என்றான்.

‘அம்பதாயிரம் இருவது வட்டி’

அக்கம் பக்கம் எட்டிப்பார்த்தபடி அவனை வீட்டிற்குள் வரச்சொன்னாள். வீடு இருண்டு கிடந்தது.

‘ஏண்டி வெளக்கு வைக்கலயா? லைட்ட போடாம என்னா பண்ணற?’

‘அவெ வந்தா யாருமில்லன்னு போயிரு வான்னு ஒளிஞ்சிட்டே இருக்கேன்’

‘ஒங்கப்பன் வரலயா’

‘அது குடிச்சிட்டு நெத்திகாணுல கெடக்கு துன்னு மாமி சொன்னிச்சி’

‘சரி லைட்ட போடு சீதேவி வருதில்ல...’ அவள் உற்சாகமாகியிருந்தாள். பசியும் சோர்வும் பறந்து போயிருந்தன.

வந்திருந்தவன் அவர்களது தகவல்களை எழுதிக்கொண்டான். ‘ஒவ்வொரு கெழமைக்கும் வருவோம். காசக்கட்டி மாச வட்டிய கழிச்சிக் கணும் சரியா?’ என்றான்.

அவள் தலையாட்டினாள்.

‘காச கட்டலன்னா பெரச்சனயாகிரும் சரியா?’

அவள் அதற்கும் தலையாட்டினாள்.

‘வாங்குனதையே இன்னோ கட்டாம இவெங்கிட்டயும் எதுக்கு?’

‘எனக்குத்தெரியும் பேசாம இரு’ மகளை அமைதியாக்கினாள்.

அவன் பணத்தையெண்ணி கையில் கொடுத்தான் நிறைந்த சிரிப்புடன் ஏந்திக் கொண்டான். ஐயாயிரத்தை எடுத்து சாமி படத்திற்கு கருகில் வைத்துவிட்டு மிகுதி பணத்தை கட்டிலில் பரப்பி போட்டான். கூடவே தான் கொண்டு வந்திருந்த மூவாயிரம் ரூபாய்க்கான சில தாள்களையும் மொத்த நாணயக் குற்றிகளையும் அதற்குள் சேர்த்துக் கொண்டான்.

ஒன்றும் புரியாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மகளிடம் ஆயிரம் ரூபாயை நீட்டி ‘போய் சோடாவும் ரொட்டியும் வாங்கிட்டு வா’ என்றான்.

‘நா ஒரு கொத்தும் வாங்கிக்கவா?’

‘எனக்கும் சேர்த்து ரெண்டா வாங்கிரு’

மகள் ளெய்யேறும்வரை காத்திருந்தாள். ஓடிச்சென்று பணத்தாள்களை ஏந்தி தன்னில் அப்பிக் கொண்டாள். பின் அதன் மீது குப்புறப்படுத்து சுவாசித்தாள். புதுத்தாள்களின் வாசனை சொக்கியது. நாணயக்குற்றிகளின் உராய்வு உடலை அழுத்தின.

கைகள் இரண்டையும் பரப்பி நடுக்கத்துடன் பணத்தை அழுத்தமாக தடவினாள். சில தாள்களை அள்ளி தலையோடு கொட்டி மார்போடு அணைத்தாள். மேலும் சிலத்தாள்களை கூர்வடிவில் சுருட்டி தலைமுடியில் குத்தி வைத்துக்கொண்டாள். ஓடிச்சென்று கண்ணாடியில் பணத்துடனான தன்னைக்கண்டு அதிர்ந்து சிரித்தாள். பணக்காரர்கள் இப்படிதான் சிரித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள் என்றவாறே சிரித்த முகத்துடனான தன் பிம்பத்தை விருப்பத்துடன் இரசித்தாள். ச்சே! அவர்களுக்கு இப்படி எண்ணெய் வழிந்த முகமும் செம்பட்டையான முடியும் இருக்காது. அச்சிறிய கண்ணாடியைத் தூக்கி தூர போட்டாள். சட்டென அத்தனை பணத்தாள்களையும் ஒன்றாக்கி சத்தமெழ எண்ணத்தொடங்கினாள்.

‘ஆயிரம் ... ரெண்டாயிரம்... மூவாயிரம்... எண்ணியெண்ணி அடுக்கினாள். ஒரே ஒரு ஆயிரத்தை எடுத்து முத்தமிட்டாள். மெல்ல நக்கிப்பார்த்து சுவையறிந்தாள். நாணயங்களை சுண்டி அதன் ஒலினை கூர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

தொடர்ச்சி பக்கம் 35

சீறுகதை

ஓ.... ஜனநாயகம்!

மலரன்பன்

மழை விட்டிருந்தாலும் சூரியன் தெரியாமல் மேகம் மூடியே இருக்கின்றது. இரண்டு நாட்களாக அடைமழை இரவும் பகலுமாக. ஆலமரத்துச் சந்தியில் தந்திக் கம்பத்தில் முதுகை வைத்து சாய்ந்திருக்கும் சம்பா என்ற சண்முகத்தின் மனதில் ஒரே சஞ்சலம் அரைமணித்தியாலமாக.

‘ஒரு காப்போத்தலுக்கு வக்கில்ல. தேடிவந்த மோகனையும் காணல....?’

கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் சாராயத் தவறணை.. கூட்டம் நெரிபடும் நேரம். மோகன் வருகின்றானா. எங்கே நிற்கின்றான். கண்கள் நாலாபுறமும் துழாவுகின்றன. சாலையில் இரண்டு புறமும் இடைவெளியில்லாத வாகனங்களின் ஓட்டம். மாலை நாலுமணியாகிவிட்டால் இதே ஓட்டந்தான்.

பஸ் சொன்றுவந்து சந்தியில் நிற்கிறது.. ‘காமென்ட்’ ஒன்றின் பெயர் ஆங்கிலத்தில் வெண்ணிற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட நீலவண்ண டீசெர்ட்டுகள், டெனிம் காற்சட்டை அல்லது அரைப்பாவாடைகள் அணிந்துள்ள யுவதிகளின் சிங்கள தமிழ் மொழிகளில் கதம்ப ஒலிகள். கல கல சிரிப்புகள். ‘பாய்’கள் பிரிவுகள்.

காட்சிகள் ஒன்றிலும் இவன் மனம் லயிக்கவில்லை மோகனைத் தேடுவதில்தான் முழுக்கவனமும், நோட்டமும் சாராயத் தவறணைப் பக்கம்.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் நடந்து முடிந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டமொன்று ஊரில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. சிங்களத்தில் பொறிபறக்கப் பேசிய ‘மந்திரிதுமா’, இறுதியில் ஒரு பேப்பரில் சிங்கள மொழியில் எழுதியிருந்ததைப் பார்த்து வாசிக்கிறார் மழலைத் தமிழில்.

“இந்த ஊர் மக்கள் கஸ்டம் எனக்கு நல்லா தெரியும். நீங்கள் எல்லாம் எனக்கு

ஓட்டுப் போடுங்கள் உங்கள் பிரச்சனைகளை நான் தீர்த்து வைப்பேன்”

‘மந்திரிதுமா’வோடு வந்திருந்த ஒருவன் மேடையில் ஏறி “அப்பே மந்திரி துமாட்ட ஜயவேவா...! என வலது கையை உயர்த்திக் கத்த,

“ஜெயவேவா...!ஜெயவேவா!” எனக் கோஷமிட்டவர்களில் இவனும் ஒருவன்தான்.

தேர்தலில் வெற்றியடைந்த ஒரே மாதத்தில் தனது வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றிய சத்தியவான் அவர். இப்போது ‘எமத்திதுமா’வாக பதவி உயர்வு.

பத்து மைல்களுக்கு அப்பால் ஓட்டமும் நடையுமாகச் செல்கின்ற சிரமம், பஸ் செலவு இரண்டையும் இல்லாமல் செய்த புண்ணியவான்.. சாராயத் தவறணை ஊருக்கே வந்துவிட்டது காலடிக்கு.

சாராயத்தவறணைக்கு மறுபுறத்தில், போத்தலை சாரத்தில் மறைத்துக் கொண்டு தலை குனிந்தபடி குறுக்குப்பாதையில் இறங்குவது மோகனா! மோகனேதான். குறுக்குப்பாதையில் போவது தூரம் அதிகம். சந்தியோடு போவதுதானே வழக்கம்.

மோகனுக்கு மாதா மாதம் சவுதிப்பணம் வருகிறது மனைவியிடமிருந்து. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்வந்ததாகவும் கேள்வி.. அவசரத்துக்கு கைமாற்றுக்கேட்டால் “ச்சா நேற்றே கேட்டிருந்தால் கூடத்தந்திருப்பேனே அம்மா தாலிக்கு சத்தியமா கையில் ஒரு சதம் இல்லியே” என எப்போதோ செத்துப்போன அம்மாவின் பேரில் சத்தியம் செய்வதெல்லாம் பழகிப்போன வாய்ப்பாடு. சம்பாவிடம் மாட்டிக் கொண்டால் கடன் கேட்பான் என்பதல்ல, திரும்பிவராது என்பது அனுபவங்கள்.

சம்பாவின் மனைவி மீனாவும் சவுதியில் தான். இரண்டு வருடங்களாகப் பணம் அனுப்பினாள்தான். லயத்தில் மற்றவர்கள்

காம்பராவுக்கு முன்னால் ஒரு பத்தடி நீளத்துக்கு தாழ்வாரம் இறக்கி கண்ணாடி ஜன்னல்கள் வைத்து சுவர் எழுப்பி அறை ஒன்றுடன், கோடிப்புறம் மலசல கூடமும் அமைத்ததோடு மின்சாரமும் எடுத்துவிட்டார்கள். பணம் அனுப்பும் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் காம்பராவைத் திருத்திக் கட்டும்படி எழுதத் தவறுவதில்லை. நாடு திரும்பியவளுக்கு சுவர்கள் காரை பெயர்ந்து சொறி நாயைப் போலவிருந்த தொங்கல் காம்பராவைப் பார்த்தவுடன் பேயறைந்தது போலாகிவிட்டது. 'வெளியத் தெருவ' போவற்குக் கூட வசதியில்லை. காசுபோன மாயம் என்ன. எட்டு வயது மகனைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போய் அவளது தாய்வீட்டில் சேர்த்துவிட்டுப் போனவள் போனவள்தான்.

வெள்ளைக்காரன் ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஐம்பதாம் ஆண்டில் தோட்டத்தை நான்கு துண்டுகளாகப் பிரித்து உள்ளூர் முதலாளிமார்களுக்கு விற்ற போது, 'தோட்டத்துக்கு ஏழரைச்சனி பிடித்துவிட்டது' எனக் கவலைப்பட்ட வயசாளிகள், எழுபத்தியொன்றில் அரசாங்கம் எல்லாத் தோட்டங்களையும் அரசுடமையாக்கி, குடும்பத்துக்கு ஒரு ஏக்கர் என நாட்டாளர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து சிங்கள கொலனியாக மாற்றியபோது 'இது சனியின் உச்சம்' என தலையிலடித்துக்கொள்ள எந்த வயசாளியும் உயிரோடிடல்லை.

முன்னொரு காலத்தில் இங்கே ஒரு தோட்டம் இருந்ததாம் என்ற பாட்டி கதைக்கு சாட்சியாக வெறும் லயங்கள்.. அன்றாடம் எங்கெங்கோ வெளியில் 'அத்தக் கூலியில்'தான் காலம் ஓடுகிறது. சிங்களத் தமிழ் கலப்பு கலாசாரத்தில் பதிய பரம்பரை.

இரண்டு நாட்களாக மரம் வெட்டும் வேலை இல்லை. மழை சம்பாவின் வயித்திலடித்து விட்டது. காலையில் நேரத்தோடு மர முதலாளியின் ட்ரக்டர் வந்துவிடும். ஐந்து ஆறு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள காணியில் மரங்கள் வெட்டுவது துண்டுகள் போடுவதெல்லாம் 'செயின்ஷோவில்'தான். என்றாலும் மரத் துண்டுகளை தோளில் சுமந்து ஏற்றம் ஏறி ட்ரக்டரில் ஏற்றுவது கடினமான வேலை. பகல் சாப்பாடு, தேநீர் எல்லாம் முதலாளியின் கணக்கில் மலைக்கே வந்துவிடும். நாலு நாலரைக்கெல்லாம் வேலைமுடிய கையில்காசு குளித்துவிட்டு ஐந்து மணிக் கெல்லாம்

தவறணைக்குப் போய் அரை போத்தலுடன், சந்திக் கடையில் கொத்து ரொட்டியோடு நாக்குக்கு ருசியாக வேறு ஏதாவது ஒன்றுடன் பீடி ஒரு கட்டோடு வீட்டுக்கு நடந்து விட்டான் என்றால் விடிய விடிய சொர்க்கம்தான். ஜொலிதான்.

ஜொலிக்காத நாட்களும் இடைக்கிடை வருவதுண்டு. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இருள் சூழ்ந்துவிடும். இன்றிரவும் நரகம்தானா?

சந்தியில் இடது பக்க ஓரமாக திருப்பிய காரிலிருந்த இறங்கியவர் கைச்சைகையால் இவனை அழைக்கிறார். " யாரது... ஐசே... குணை மாத்தியா...!"

தலையைச் சொறிந்தவாறு பவ்வியமாக நிற்கின்றான். ஓட்டமும் நடையுமாக வந்தவன்.

"சம்பா எப்படி சொகமெல்லாம் வேலை வெட்டியெல்லாம் நல்லமா" தோட்டத்து தமிழில்.. குணைமாத்தியா இதே சந்தியில் ஒருகாலத்தில் கடைவைத்திருந்தவர். அந்தக்காலத்தில் இவனுக்கு அவர் .:புல் சப்போட்.. வேலை நாட்களில் ஐந்து மணிக்குமேல் இவன் குணை மாத்தியாவின் கடையில் எடுபிடி. வேலையில்லாத நாட்களில் முழுநாளும் கடையில் இரவில் பலகைபோட்டு காசு லாச்சிக்கு சாம்பிராணி போட்டதற்குப் பின்னர் மிளகு, கோப்பி, கொக்கோ கொட்டையென ஐந்தோ பத்தோ இறாத்தல்கள் என்பவற்றை வேறு எவர்கைகளுக்கும் போய்விடாமல் பின் வாசல் வழியாக வரவழைக்கும் விசுவாசம்தான் இவனிடம் அவருக்கு அபிமானம்.

கடையில் இவன் ஏதோ ஜொலியாக இருந்த நேரம், சாராயம் பிடிபட்டு இவனை பொலிசோடு அனுப்பிவைத்து ஆளனுப்பி பிணை எடுத்து தண்டம் கட்டியதும் குணை மாத்தியாதான். இன்னும் இரண்டு மூன்று தடவைகள் இதேபோல.. அந்தக்காலத்தில் சாராயத் தவறணை ஊருக்கு வந்திருக்கவில்லை.

"பயப்பட வேணாம் ஒரு மாசத்துக்கு நான் வேலை தாறன்"

சேட்டின் கழன்றிருந்த பொத்தானுக்கூடே கழுத்தில் தங்கச் சங்கிலியைப்போலவே கைக்கடிகாரத்தின் சங்கிலியும் மின்னுகிறது. முன்னரைவிட சற்றுப் பருமனுடன் முகத்திலும் புதிய களை.

"எலக்ஷன் வருது. ஒரு மாசத்துக்கு வேலையிருக்கு" சிகரெட்டின் .:பில்டர் பகுதியை பெட்டியில் இலேசாகத்தட்டியபடி.

“சரிங்க”

“இன்னக்கு ரெண்டாம் தேதி. ஐஞ்சாம் தேதி நொமினேஷன். ஊர்வலம் போக, கூட்டத் துக்குப் போகவெல்லாம் ஆள்கள் வேணும். இருபத்தைஞ்சு முப்பது இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆம்பள பொம்பள எல்லாருக்கும் ஒரு நாளைக்கு ஐநூறு ரூபா சம்பளம் சாப்பாடெல்லாம் சும்மா. அதோட இது..”

வலது கையின் நான்கு விரல்களை மடக்கி பெருவிலால் உதடுகளைத் தொட்டுக் காட்டுகிறார்.

“ஆள் செட் பண்ணலாம் மாத்தியா. அது ஒன்னும் பெரிய வேல இல்ல”

“தமுல ஆள்களோட கொலனி ஆள்களையும் சேத்துக் கொள்ளனும் சரியா”

“ஒன்னும் ரோசன பண்ணாதீங்க. எல்லாம் நான் டிப் டொப்பா கிளீனா செஞ்சிறன்”

“சம்பா மேல எனக்கு நம்பிக்க இருக்கு”

“மாத்தியாவுக்கு சொல்லத் தேவையில்லை. என்னியப்பத்தி தெரியும் தானே”

ஆயிரம் ரூபாய் தாளொன்றைக் கொடுத்து “நாளைக்கு அந்திக்கு நான் வர்ரேன்” கார் மறைகிறது.

“அடே மோகா ஆணைக்கொரு காலம் வந்தா பூனைக்கும் ஒரு காலம் வரும்டா..”

குணை மாத்தியா சொன்ன சொல் தவற மாட்டாரு. சப்போட்டும் அப்படித்தான்..

தேர்தலுக்கான நியமனப் பத்திரம் தாக்கல் செய்யும் தினம்.

ஆலமரச் சந்தியில் முப்பதுக்கு மேற்பட்டோர் ஆணும் பெண்ணுமாக. கொலனியில் வீடு வீடாகச் சென்று ஆள்கட்டுவதற்கு ஜூண்டா இவனோடு சேர்ந்து கொண்டது பேருதவியாயிற்று. எல்..ப் தட்டு லொறி இவர்களை ஏற்றிக்கொண்டது. கூரையில்லாத லொறியில் பிடித்துக் கொள்ளத் தோதாக பொருத்தப்பட்டுள்ள இரும்பு பைப்புகள். பெரிய பெரிய காட்போட் பெட்டிகளில் சாப்பாடுகள். பெரிய சிறிய என பிளாஸ்டிக் கேன்கள். குணை மாத்தியா வரவில்லை. அவரது கையாட்கள் இருவர். முன் சீட்டில் டீம் லீடர்கள் போல ஜூண்டாவம் சம்பாவும்.. எல்லோரும் ஏறிய பின்னர் ரைட்சொல்லி லொறியில் ஓடிச் சென்று தொத்திக் கொள்கிறான் சம்பா.

சிலமைல்கள் சென்ற பின்னர், ஒரு மயானத்தினருகே வெட்ட வெளியில்

லொறி நிறுத்தப்படுகிறது. இன்னும் ஓரிரு பஸ்கள், லொறிகள்.. ஆட்கள் கூட்டம் கூட்டமாக. எல்லோரையும் இறங்கும்படி சொல்கிறான் குணை மாத்தியாவின் ஆள் ஒருவன்.

பெரிய பொதி ஒன்றினை அவிழ்த்து ஆளுக்கொரு டீசேட்டினை கொடுக்கிறான் மற்றவன். அபேட்சகரின் கட்சியின் நிறத்திலான டீசேர்ட்டின் நிறத்திலேயே தொப்பிகளும். கட்சியின் நிறத்துடன் இன்னும் புள்ளடி பொறிக்கப்பட்டுள்ள கசங்கிப்போன வியர்வை நெடி வீசும் டீசேர்ட்டை காற்றில் உதறி உதறி அணிந்து கொள்கிறார்கள்.

பாணும் சீனி சம்பலும் பெண்களுக்கு முதலில் கொடுப்பதற்கு தண்ணீர்.. சிறிய பிளாஸ்டிக் கப்புகளில் தழும்பத் தழும்ப கசிப்பு ஆண்களுக்குத் தாராளமாக. தவறணை சாராயத்தைப் போலல்ல. முதல் கப்பிலேயே உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையிலான கிறுகிறுப்பு ஏற சீனி சம்பல் பாண.

ஒலிபெருக்கிகள் பொருத்தப்பட்டன ஜீப் முன்னால் வர, அடுத்ததாக அபேட்சகரின் “பெரிய கட் அவுட்” நீண்ட கட்சி நிறமாலையுடன். லொறி நிறைய ஆட்கள் நின்றவாறு. மூன்றாவதாக அபேட்சகரின் வாகனம் பிரமுகர்கள் சகிதம். வரும்போது மணி பத்து பத்தரையாகவிருக்கலாம்.

தொடராக வாகனப்பேரணி லொறிகள், பஸ்கள், வேன்கள், கார்கள் என ஆட்களை அடைத்துக் கொண்டு. பஸ்களின் கூரைகளிலும் ஆட்கள். மயானத்தின் அருகே நின்ற வாகனங்களும் பின்தொடர்கின்றன. கோஷமிட்டவாறு.. மெல்ல ஊர்ந்து செல்லும் வாகனங்களை வேடிக்கை பார்ப்போரில் கையசைத்து மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்போர், முகம் சழிப்போர் என கூட்டம் ரோட்டின் இரு புறங்களிலும்.

ஊர்வலம் மைதானத்தை அடையும்போது மணி இரண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. பார்க்கு மிடமெல்லாம் ஆக்கள் எக்கச்சக்கமாக. கம்பங்களில் ஒலி பெருக்கிகள்.. காற்றில் படபடக்கும் கட்சிக் கொடிகள். ஜோடனைகள் அபேட்சகர் வலது கைகை மேலுயர்த்தி நிற்கும் படங்கள்.

தன்னோடு வந்த ஆட்களுக்கு சோற்றுப் பார்சல் வழங்குகின்றான் குமண மாத்தியாவின் ஆள். ஆண்களுக்கு மீண்டும் வெள்ளைத்தரம் சாப்பாட்டுக்கு முன்னர். அபேட்சகர் லஞ்ச் முடித்து சகாக்கள் சகிதம் மேடையேறும்போது மணி மூன்றுக்கு மேலிருக்கும். குண்டு வெடிப்பதுபோல தொடர்பட்டாஸ் வெடிகள் காதுகளைச் செவிடாக்கும் சத்தம் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல.

“இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல பழைமை வாய்ந்த சிங்கள பௌத்த நாடு நமது தாய்நாடு. நாட்டையும் பௌத்தத்தையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை நீங்கள் எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதற்கு இங்கே கூடியிருக்கும் ஆயிரமாயிரம் மக்களே சாட்சி.. அந்த நம்பிக்கையை நானும் எனது கட்சியும் காப்பாற்றுவோம். எதிர்க்கட்சியைத் தோற்கடித்து ஓட ஓட விரட்டப் போகிறீர்கள். என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்...”

தொடர்ந்தும் யார்யாரோ பேச எல்லோரும் கைதட்டிக் கொண்டேயிருந்தார்கள்.

இவர்கள் ஆலமரத்துச் சந்தியில் லொறியி லிருந்து இறங்கும்போது மணி ஏழைத் தாண்டியிருந்தது. தலைக்கு ஐநூறு ரூபாவை ஒருவன் கொடுக்க மற்றவன் டீசேர்ட்டுக்களை வாங்கிக் கொள்கின்றான். டீசேர்ட்டுக்கள் இன்னும் பலவருடங்களுக்கும் தேவைப்படும். அதனை பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து விடவேண்டும் என குணை மாத்தியா ‘படித்துப் படித்து’ சொல்லியிருந்தார். தொப்பிகளை வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இன்னும் இரண்டுநாட்கள் கழித்து இன்னுமொரு கூட்டம். நூலைந்து பேர்கள் மேலதிகமாக வந்ததால் நெருக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளும்படியாகிவிட்டது.

முன்பின் போயிராத பாதை. ஒரு சிற்றாற்றின் கரையில் லொறியை நிறுத்தி வேறொரு கலரில் சோடிக்கிறார்கள். டீசேர்ட்டுகளும்

தொப்பிகளும் முதல்நாள் கலரல்ல இன்று வேறுகலர். சின்னமும் வேறு சாப்பாடு பாகனாதி கள் முதல் நாளைப்போலவே.

ஒரு கிழமைக்குக் குறைந்தது ஒரு கூட்டம் வெவ்வேறு பட்டனங்களில் டீசேர்ட்டுகளும் தொப்பிகளும் சோடனைகளும் வெவ்வேறு நிறங்களில். ஒரு நூலைந்து பேர்களைத்தவிர லயத்து ஆட்கள் அதிகம் இல்லை.

மீட்டிங் இல்லாத நாட்களில் சம்பா ஜுண்டா இருவருக்கும் துண்டுப்பிரசுரங்கள் விநியோகிக்கும் வேலை. நாளுக்கு நாடு கட்சிக்காரர்கள் அவரவர்களின் ஆட்களோடு.

ஓரதிகாலையில் அக்கம்பத்து வீட்டுக் காரர்கள் ஒன்றாகப்போய், “சம்பா நீ கண்டவன் நிண்டவனையெல்லாம் கூட்டிக்கிட்டு வாற போற. போன எலக்கணுக்குப் பொறகு இங்க நடந்தது என்னன்று ஒனக்குத் தெரியும் தானே. ஒரு கெலமக்கிமேல நாங்க எல்லாம் ரவ்வும் பகலும் காட்டுலயும் மேட்டுலயும் ஒளிஞ்சு திரிஞ்சுது மறந்தாச்சா. ஒரு கட்சியிலயும் சேராத நாங்க பேசாம இருக்கோம். யாருக்கு ஓட்டு போட்டாலும் கடைசியில் எங்களுக்குத்தான் அடி. நீ செய்யிற வேலையப் பாத்தா இந்தப் பயணமும் என்னா நடக்குமோன்னு தெரியாது. நாங்க வீட்டு வாசலையும், பொண்ணு பொறசு களையும் வச்சுக்கிட்டு வயித்தில நெருப்ப கட்டிக்கிட்டு இருக்கோம்”

‘சேச்சே இந்த பயணம் குமண மாத்தியா இருக்காரு பயப்பட தேவையில்ல”

நமுவி விடுகிறான். என்றாலும் இவனும் கடைகண்ணிக்குப் போக முடியாமல் ஒளிஞ்சு சிருந்தது ஞாபகம் வருகிறது.

டவுன் சுவர்களில் போஸ்டர் ஒட்டும் ஓரிரவில் சம்பா, ஜுண்டா இருவருக்கும் ‘கண்ணு மூக்கு தெரியாத வெறி’ பசையை ஒருவன் பூச மற்றவன் பெரிய பெரிய அகல போஸ்டர்களை ஒட்டுகிறான்.

“சம்பா குணைமாத்தியா நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் சொன்ன மாதிரி அதே ஜொப்பகளை போட்டுக் குடுப்பாரா?” ஜொப் சரிவருமா?”

“சரிவருமாவா! சரிவரும் ஓய். குணை மாத்தியா சொன்னா சொன்னதுதான் அவர் ஒரு ரீயல்மேன்ஸ். எலெக்ஷன் முடிஞ்சி ஒரு கிழமையில் ஜொப் கைமேல.”

அந்த மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாட இன்னுமொரு அரையரை கிளாஸ்.

ஓ. எல். பரிட்சையில் இரண்டுபாடங்கள் மட்டுமே சித்தியடைந்திருந்ததால் ஜண்டாவுக்கு சீ. டி. பி. டிப்போவில் டைம்கீப்பர் வேலை. சம்பாவுக்குப் பெரியால் பத்திரியில் லேபர் ஜொப், படிப்பு குறை என்றபடியால்.

சக்கர நாற்காலியில் பெண்ணோயாளி ஒருவரை தள்ளிக்கொண்டு போகும் சம்பா வெள்ளை சேர்ட்டும் டவுசரும் அணிந்திருக்கிறான். சுற்று முற்றும் பார்த்து விட்டு நூறு ரூபாய் தாளொன்றை சம்பாவின் சேர்ட் பொக்கற்றில் வைக்கிறார் நோயாளியோடு கூடவந்த ஒருவர்.

பஸ்ஸ்டான்டில் கம்பி ஜன்னலுக்குள்ளே இருக்கும் டைம்கீப்பர் ஜண்டாவிடம் 'டைம் சீட்டை' நீட்டுகிறான் பஸ் கொண்டக்டர்.

'தீப் பெட்டி இருக்கா?'

தீப்பெட்டியுடன் சிகரட் ஒன்றையும் தருகிறான் கண்டக்டர். பற்ற வைத்த சிகரெட்டை ஒரு தம் இழுத்து முக்கால் புகை விட்டு சிகரெட்டை இடது கை பெருவிரல்களுக்கிடையில் செருகிக் கொண்டு வலது கையால் கையொப்பம் இடுகிறான் ஜண்டா.

கனவு மெய்ப்படும், அவரவர் நினைவுகளுக்கேற்ப போதையில். இரவில் மட்டும் நிறையப் போஸ்டர்கள் தலைகீழாக ஒட்டப் பட்டிருந்தன.

எதிர்க்கட்சி அபேட்சகரின் சதிவேலை இது. தன்னை அவமானப்படுத்தவே செய்த குறும்பு. குமுறுகிறார் போஸ்டருக்குச் சொந்தக்காரர்.

அடுத்த இரவு எதிர்க்கட்சி அபேட்சகரின் வேன் ஸ்கிரீன் கல்லடியில் சுக்கு நூறாகிய தோடு நாலைந்து பேர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் காயங்களுடன்.

தேர்தலுக்கு முதல்நாள் மாலையில் வருகிறான் குணை மாத்தியாவின் ஆள். சீட்டுக்கட்டு வடிவில் அபேட்சகர் ஒருவரின் படம் சின்னம் இலக்கம் பதித்தவைகள் கட்டுக் கட்டாக இரவிரவாக ஜண்டாவையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஆட்களுக்கு விநியோகிக்கச் சொல்லி மூன்று மெகா போத்தல்களில் கசிப்புடன், ஒரு பெட்டி நிறைய சீனி சம்பலுடன் கூடிய மாலு பாண்கள் பார்களும் கொடுத்துவிட்டுச் செல்கிறான். அந்த இரவில் ஜண்டாவைத்தேடி கொலளிக்குப் போக முடியுமா. கையில் டோச்சைக்கூட இல்லை.

மூன்று நாட்களுக்குச் சந்திப்பக்கம் தலை வைத்துப்படுக்கத் தேவையில்லை.

தொலைக்காட்சியில் தேர்தல் முடிவுகளைத் தெரிந்து கொள்ள மோகன் வீட்டில் சிலர் கூடியிருந்து பேசிக் கொண்டது லேசாக ரூபகம் இருக்கிறது.

தேர்தல் முடிவுகள் வெளியாகிமுடிந்த மறுநாள் முன்னிரவில் சந்தியில் பட்டாசு வெடிகள் ஒலியொடு பலர் பெரிதாகச் சத்தம்போடுவது கேட்கிறது. சிறிது நேரம் செல்ல ஆரவாரங்களுடன் கோஷமெழுப்பி கூட்டம் லயத்துப்பக்கம் வருவது போல விளங்குகிறது.

நீண்ட நேரம் செல்லவில்லை. லயத்துக் கூரையில் விழுந்த கல் எழுப்பிய சத்தம் பலமாகக் கேட்கிறது. அது முதலாவது கல்.

○○○

பாயில் ஓடுங்குகிறது குளிர்காலம்.

— கனகசபாபத் செல்வநேசன்

கார்காலக் கவிதை இலைகளில் இருந்து சொட்டுச் சொட்டாய் உதிர்கின்றன குறும்பாக்கள் விரித்த என் பாயில் குளிர்காலம்.

சாதிய அடக்கு முறையின் மாராப்பினால் போர்த்தப்படுகிறேன் தோல் சுருங்கி வற்றிப்போன மடியில் பாலைவனத்து மணல் மடிப்புகள் ஆங்கிலத்தின் கடைசி எழுத்தாக முடங்கிக் கிடக்கும் ஆச்சியின் பாசத் திணிப்புக்குள் என் பிஞ்சு வயது.

அடுப்புக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பூனை மெல்லத் தலை உயர்த்திப் பார்க்கிறது ஏமாற்றத்துடன் சிறகடித்த விட்டில்பூச்சி என் அருகில் வந்து அமர்கிறது.

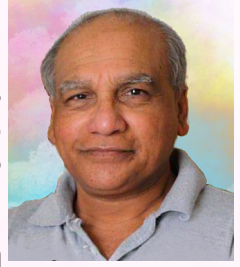
அடிவானத்தில் கோடு கிழித்தது சவர்க்கத்தில் ஆங்காங்கே மெல்ல மெல்லப் பரவுகிறது ரத்தம்.

சமாதானத்தை எட்ட முடியாமல் தோற்றுப் போன யுத்தம் இன்னமும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களை.

லெட்சுமணன் முருகபுத்த

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம், 2022ஆம் ஆண்டுக்கான வாழ்நாள் இலக்கிய சாதனையாளர் இயல் விருதை, கடந்த 50 ஆண்டுகளாக தமிழ் இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்து இயங்கிவரும் இலங்கையில் பிறந்த படைப்பிலக்கியவாதியும், ஊடகவியலாளருமான லெ. முருகபுத்தி அவர்களுக்கு வழங்குகிறது.

1972இல் எழுத்தாளராக அறிமுகமான இவரின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டல விருது கிடைத்தது. வீரகேசரி பத்திரிகை ஆசிரிய பீடத்தில் இவர் பணியாற்றியபோது சோவியத் ஒன்றியத்தின் அழைப்பில் உலக இளைஞர் - மாணவர் விழாவில் கலந்து கொண்டார்.

1987இல் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம்பெயர்ந்த இவர், தொடர்ந்து சிறுகதை, கட்டுரை, பேட்டி, பயண இலக்கியம் என எழுதி வெளியிட்டு வருகிறார். அவுஸ்திரேலியாவில் தமிழ் எழுத்தாளர் விழாக்களை நடத்துவதில் முன்னின்று உழைத்துவரும் இவர், 2011 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் பிரதம அமைப்பாளராக செயல்பட்டார்.

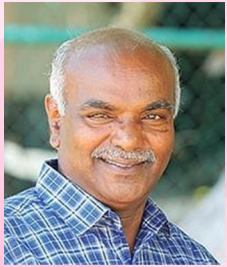
இலங்கையில் வடமேல் மாகாணத்தில் நீர்கொழும்பில் 13 யூலை 1951இல் பிறந்த முருகபுத்தி, விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் (தற்போது விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி) தமது ஆரம்ப கல்வியை தொடங்கி பின்னர், யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி கல்லூரியிலும், (தற்போது கனகரத்தினம் மத்திய கல்லூரி) நீர்கொழும்பு அல்கிலால் மகா வித்தியாலயத்திலும் கல்வி கற்றார்.

இவருடைய வாழ்வையும் பணிகளையும் சித்திரிக்கும் ரஸூனாசி என்ற ஆவணப்படத்தை 2017 இல் மெல்பேர்ன் எழுத்தாளர் எஸ்கிருஷ்ணமூர்த்தியும், வீடியோ கலைஞர் மூர்த்தியும் இணைந்து தயாரித்து வெளியிட்டனர்.

இவருடைய சிறுகதை தொகுதிகள் ஏழும், புதின, சிறுவர், பயண இலக்கியம் மூன்றும், கடித இலக்கியம், நேர்காணல் தொகுதி இரண்டும், கட்டுரை தொகுதிகள் பதினாறும் வெளிவந்துள்ளன.

பாவண்ணன் (இயற்பெயர் பலராமன் பாஸ்கரன்)

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம், 2022ஆம் ஆண்டுக்கான வாழ்நாள் இலக்கிய சாதனையாளர் இயல் விருதை, கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ் இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்து இயங்கி வரும் பாவண்ணன் அவர்களுக்கு வழங்குகிறது.

பாவண்ணன் 1980களில் எழுதத் தொடங்கிய எழுத்தாளர்களின் தலைமுறையை சேர்ந்தவர். 'தீபம்' என்னும் இதழில் வெளிவந்த முதல் சிறுகதையை தொடர்ந்து சிற்றிதழ்களிலும், பெரிய இதழ்களிலும் இவர் இன்றுவரை தொடர்ந்து எழுதுகிறார்.

தமிழ் சிறுகதைகளையும், தமிழில் வெளிவந்த பிறமொழிச் சிறுகதைகளையும் முன்வைத்து திண்ணை இணைய இதழில் 'எனக்குப் பிடித்த கதைகள்' என்னும் தலைப்பில் இவர் அந்தக் கதைகளில் காணப்பட்ட அழகியலையும் வாழ்வியலையும் இணைந்து புரிந்து கொள்ளும் விதமாக எழுதிய நூறு விமர்சனக் கட்டுரைகள் மிகப்பெரிய வாசக கவனத்தைப் பெற்றன.

இவருடைய கவிதை தொகுதிகள் மூன்றும், சிறுகதை தொகுதிகள் 21ம், நாவல்கள் மூன்றும், குறுநாவல்கள் மூன்றும், கட்டுரை தொகுப்புகள் 34ம், சிறுவர் இலக்கியத் தொகுப்புகள் ஒன்பதும், மொழிபெயர்ப்புகள் (கன்னடத்திலிருந்து) 24 நூல்களும், (ஆங்கிலத்திலிருந்து) ஐந்து நூல்களும் (எல்லாமாக 99 நூல்கள்) இதுவரை வெளியாகியுள்ளன.

விருதாளர்களை "ஞானம்" வாழ்த்த மகிழ்கிறது.

இலங்கையின் புராதன வரலாறும் இன்றைய அரசியல் மாற்றங்களும்

புராதன காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்கள் நாகரும் இயக்கருமாவர். இவர்கள் எலு மொழியைப் பேசினார்கள். தமிழ் மொழியும் சில இடங்களில் பேச்சு மொழியாக இருந்தது. சிங்கள மொழி அக்காலத்தில் உருவாகியிருக்கவில்லை. இலங்கையின் மன்னன் இராவணன் இயக்க அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவன். இவனது மனைவி மண்டோதரி நாகர் அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பது ஆய்வாளரின் கருத்து. அனுராதபுரம் கல்யாணி மணிபல்லவம் மாதோட்டம் பூனகரி ஆகிய இடங்களிலும் வேறு பல இடங்களிலும் நாகக் குறுநில அரசுகள் இருந்துள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் உபகண்டத்திலிருந்து விஜயன் எனும் பெயர் கொண்ட இளவரசன் தனது 700 கூட்டாளிகளுடன் கடலிற் பயணம் செய்து இலங்கையின் வடமேற்குக் கடற்கரையில் தரை இறங்கியதாகவும் பின்னர் இயக்க இளவரசியாகிய குவேனியைக் கண்டு காதல் கொண்டு அவளைக் கடிமணம் புரிந்து அரசனாக முடி சூடிக் கொண்டதாகவும் மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்த பின்னர் விஜயன் மனைவி பிள்ளைகளைக் கைவிட்டுப் பாண்டிய இளவரசியைத் திருமணம் செய்தபோதிலும் இவர்களுக்குப் பிள்ளைப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை.

கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டில் அசோக மன்னரின் பிள்ளைகளாகிய மகிந்த தேரரும் சங்கமித்திரையும் இலங்கைக்கு வந்து பௌத்த மதத்தைப் பரப்பலாயினர். இதனால் இலங்கைத் தீவில் பௌத்த மதப் பேரொழுச்சி உருவானது. கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட தமிழரசன் எல்லாளன் பௌத்த மதத்தைச் சாராத போதிலும் சைவ பௌத்த மக்களிடையே எவ்வித பாரபட்சமும் காட்டாமல்

நீதியாக ஆட்சி செய்தான் என்பதை மறுப்பார் எவருமில்லர். எல்லாளனைத் தோற்கடித்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய துட்டகைமுனு பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவனாவான். எல்லாளன் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றபோதிலும் கிறீஸ்து வுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையிற் சோழராட்சி நிலவவில்லை என்ற உண்மையை மனதிற் கொண்டு பார்க்கும்போது எல்லாளன் சோழமன்னன் அல்லன் என்ற உண்மை புலப்படுகின்றது. ஆகவே எல்லாள மன்னன் எந்த வம்சத்தவரென்ற விடயம் ஆய்வுக்குரியதாகக் காணப்படுகின்றது. 10ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 11ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இலங்கையிற் சோழராதிக்கம் இருந்துள்ளது. அக் காலத்தில் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்த படைவீரர்கள் பெருமளவில் பெருநிலப் பிராந்தியத்திற் குடியேறியதாக நம்பப்படுகிறது. அதன்பின் நாகரும் தமிழரும் இணைந்து ஓரினமாக மாறிவிட்டார்கள். அனுராதபுரத்தில் (மகாவன்னி) வாழ்ந்த வன்னியர்கள் பலர் பௌத்தர்களாக மாறி விட்டனர். எஞ்சிய வன்னியர்கள் காலப் போக்கில் அனுராதபுரத்திலிருந்து வெளியேறியிருத்தல்கூடும். வன்னிநாயக்க வன்னியாராச்சி வீரவன்னி போன்ற பெயருள்ளவர்களின் முன்னோர் வன்னித் தமிழராக இருந்திருத்தல் கூடும் என ஊகிக்க இடமுண்டு. தெற்கில் வாழும் சிங்கள மக்கள் அனுராதபுரப் பிரதேசத்தை இன்றும் கூட வன்னிப்பலாத்த என்றே குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

**கலைமாமணி
கா. தவபாலன்**

பாண்டியர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் ஆளுனர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால் பாண்டி நாட்டில் பாண்டிய வம்சத்தினர் ஆட்சியை இழந்தபோது ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பாண்டியத் தொடர்பைக் கைவிட்டு யாழ்ப்பாணத் தனியரசை நிறுவிக்கொண்டார்கள்.

கி.பி.1505ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் போத்துக் கீசரும் ஒல்லாந்தரும் இலங்கையை மாறி மாறி ஆண்டார்கள். ஆயினும் வன்னிச் சிற்றரசுகள் தொடர்ந்தும் இயங்கித் திறை செலுத்த அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கு வந்ததும் சிற்றரசுகள் தேவையில்லை என்றும் வன்னிப் பிராந்தியம் முழுவதும் தமது நேரடி ஆணைக்கு உட்பட்டது என்றும் பிரகடனம் செய்தார்கள். மாவீரன் பண்டாரவன்னியன் ஆங்கிலேயரின் ஆணைக்கு கட்டுப்பட மறுத்து ஆங்கிலேயரின் முல்லைத்தீவுக் கோட்டையைத் தகர்த்தெறிந்தான். இதனால் வன்னிப் படைகளுக்கும் ஆங்கிலப் படைகளுக்கு மிடையே போர் மூண்டது. (ஆதாரம் - லூயிஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூல்).

பண்டாரவன்னியன் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இது பற்றிய கல்வெட்டை இன்றும் கற்சிலை மடுவில் காண முடியும். 1815ஆம் ஆண்டில் கண்டியரசன் மாவீரன் விக்கிரமராசசிங்கன் தோற்கடிக்கப்பட்டபின் இலங்கை முழுவதும் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி கொடிக்கட்டிப் பறந்தது. மலைநாட்டில் பெருந் தோட்டப் பயிர்களை வளர்க்கும் முகமாகத் தென்னிந்திய மக்களைப் பெருந் தொகையாக இலங்கைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். மன்னாரில் இருந்து மலைநாடு வரை இவர்கள் கால்நடையாகவே அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். வழிதெருவில் இறந்தவர்கள் காடுகளில் வீசப்பட்டனர்.

எஞ்சியோர் மலைநாட்டின் காடுகளை அழித்துக் களனியாக மாற்றினர். பாதைகளும் பாலங்களும் அமைக்கப்பட்டன. கோப்பி றப்பர் தேயிலைத் தோட்டங்கள் உருவாக்கப் பட்டன. இலங்கை பொன் கொழிக்கும் மண்ணாக மாற்றப்பட்டது.

மத மாற்றங்கள் பெருகிச் செல்வதை அவதானித்த ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின்

தலைமையிலான சைவத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் சைவத் தமிழ்ப் பேரெழுச்சியை உருவாக்கத் தீர்மானித்தார்கள். இவர்களால் ஆங்காங்கே சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இவை கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளுக்குப் போட்டியாக இயங்கி வந்தன. சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலைகள் பெருமளவில் அமைக்கப்பட்டால் அது தமிழரின் உணர்வலைகளை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்பதை உணர்ந்த ஆங்கிலேயர் அரச செலவில் கிறிஸ்தவம் அல்லாத பாடசாலைகளை உருவாக்கி அவற்றைச் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்குப் போட்டியாக இயங்கச் செய்தனர். இவ்வாறு கிறிஸ்தவ இந்துப் பாடசாலைகள் போட்டி போட்டுக் கல்வியை வளர்த்தமை குடாநாட்டில் கல்விநிலை உச்சம் பெற்றதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

1948ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட கையோடு மலையக மக்களின் குடியரிமையும் வாக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்டது. கிழக்கு மாகாணத்தில் பெரும்பான்மையினக் குடியேற்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1956ஆம் ஆண்டில் சிங்களம் மட்டுமே இலங்கையின் உத்தியோக மொழி என்று சட்டமியற்றப்பட்டது.

இதனால் தமிழ் உத்தியோகத்தர் பலர் வேலை இழக்க நேரிட்டது. பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது. அரச அலுவலகங்களில் தமிழர்கள் வேலை பெறுவது மிக மிகக் கடினமாக மாறியது. 1958ஆம் ஆண்டில் இனக் கலவரம் அரங்கேற்றப்பட்டது. 1965ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட தேசிய அரசாங்கத்தில் தமிழரசுக் கட்சி தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி ஆகிய கட்சிகளும் இணைந்து சில அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்த போதிலும் மாவட்டசபை ஒப்பந்தம் அரசாங்கத்தால் கிடப்பில் போடப்பட்டதால் தமிழரசுக் கட்சி தேசிய அரசாங்கத்தில் இருந்து வெளியேறியது.

1970ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரக் கட்சி கம்யூனிசக் கட்சி சமசமாசக் கட்சி ஆகிய கட்சிகள் இணைந்து மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்தன. 1971ஆம் ஆண்டில் மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசுக்கெதிராகப் புரட்சி நடத்தித் தோல்வி அடைந்தது. அதன் தலைவர் ரோகண விஜேவீர கொல்லப்பட்டார்.

1972ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. ஆயினும் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான சட்டங்கள் எதுவும் அவ்வரசமைப்பில் காணப்படவில்லை. பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் நோக்கமாகத் தரப்படுத்தல் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இதற்கு எதிராக வடகிழக்கு மாகாணங்களில் போராட்டம் வெடித்தது. பின்னர் பேச்சுவார்த்தை மூலம் இப் பிரச்சனை ஓரளவு தணிக்கப்பட்டது. 1974ஆம் ஆண்டில் திருநெல் வெலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரிக் கட்டிடங்களைச் சுவீகரித்ததன் மூலம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. இந் நிகழ்வுக்குத் தாமே உந்து சக்தியாகச் செயற்பட்டதாக இடதுசாரிகள் உரிமை கோரினர். யார் குத்தினாலும் பரவாயில்லை அரிசி கிடைத்தால் போதுந்தானே! உள்நாட்டு உற்பத்திகளை அதிகரிக்கும் நோக்கமாக இறக்குமதித் தடைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டன. கோதுமை மா இறக்குமதியை குறைத்தார்கள். அரிசி உற்பத்தியை அதிகரிக்குமாறு மக்களுக்கு கூறப்பட்டது. இதனால் உணவுத் தட்டுப்பாடு உருவானது. குழம்பிப்போன மக்கள் 1977ஆம்

ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை அமோகமாக வெற்றி பெறச்செய்தனர். தேர்தலை உடனடுத்து பாரிய இனக் கலவரம் நடத்தப்பட்டது. 1978ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சிங்களமும் தமிழும் இந் நாட்டில் உத்தியோக மொழிகள் என்று சட்டமியற்றப்பட்டது.

1983இல் இனக் கலவரம் நடந்தது. 1987ஆம் ஆண்டின் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நாடு முழுவதிலும் மாகாணசபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆயினும் மாகாண சபைகளுக்கு காணி பொலிஸ் அதிகாரங்களை வழங்க மறுத்தமையால் இழுபறி நிலை உருவானது. இளைஞர் குழுக்கள் போராட்டத்தில் இறங்கின. ஆயினும் போராட்டங்கள் யாவும் முறியடிக்கப்பட்டன. 2022ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் தேசிய அரசாங்கமொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய ஜனாதிபதி 2023 சுதந்திர தினத்துக்கு முன் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கப்போவதாகக் கூறுகின்றார். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

26ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி....

அவ்வளவு பணத்தையும் ஒருசேர குவித்து தலையணைக் கடியில் மறைத்தபடி புருசனின் காலடியோசை கேட்கிறதாவென ஒளிந்திருந்து காதுகொடுத்தாள். எங்கே பணத்தை வைப்பதென அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஓடிச்சென்று வாசற் கதவுகளை இழுத்துச் சாத்தி உரலை நகர்த்தி கதவோரம் முக்கு கொடுத்தாள்.

ஏதோ எண்ணியவளாய் கத்தியை எடுத்து அடுப்புத் திண்ணையில் ஒரு குழி தோண்டினாள். மறுகணமே அச்சிறு குழியை மறைத்து சாம்பலை அதன்மேல் தூவி தேய்த்தாள். எல்லாமே வெறும் பிரமையாயிருந்தது. நிஜம்தானாவெனும் சந்தேகமும் வந்தது. அதே வேகத்துடன் மறுபடியும் ஓடி தலையணையை விலக்கி பணத்தை தொட்டுப் பார்த்தாள். புத்தம் புதிய தாள்களைப் பார்க்க பார்க்க மனம் மேலும் பேதலித்தது. அவ்விடத்திலிருந்த கிளர்ந்த மணம் முழு வீட்டையுமே அடித்து தூக்கி அவளை பித்தேறச் செய்தது. தாமதமின்றி இன்னொரு முறையும் மென்மையாக தடவிப்பார்த்துக் கொண்டாள். திடீரென அவளுக்கே தெரியாத சிறுகணத்தில் தரையெங்கிலுமாய் பணத்தாள்களையும் நாணயங்களையும் வேகமாக விசிறியெறிந்தவாறே கண்களை மூடிக்கொண்டு நிலத்தில் புரளத்தொடங்கினாள்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

பாராட்டத்தக்க ஒரு முன்முயற்சி

அண்மையில் கண்டியில் சகலரும் வியக்கத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத்தில் எழுது மாணவியும், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழித்துறைத் தலைவருமான பேராசிரியை சாதியா பௌஸர் எழுதிய மலையகக் கவிதைகளும் மக்களும், மலையகக் கவிதைகளில் பெண்களும் சிறுவர்களும் ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீடும், அவரைப் பாராட்டும் நிகழ்ச்சியும் எனது தலைமையில் நடைபெற்றது. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் றமீஸ் அபுபக்கர் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு.மான், பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா, முத்தையாபிள்ளை ஸ்ரீகாந்தா (நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் கோயில் அறங்காவலர்) ஆகியோர் கருத்துரைகள் வழங்கினர். தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை விரிவுரையாளர் ரஸாக் நூல் விமர்சனம் நிகழ்த்தினார். நூலாசிரியை பேராசிரியர் சாதியாவுக்கான கௌரவிப்பும் நிகழ்த்தப்பட்டது. பொதுவாகக் கண்டியில் இடம்பெறும் பல விழாக்களிலும் அறிவிப்பாளராக விளங்கும் ராஜேந்திரன், வழமைபோலச் சிறப்புறச் செவிக்கு விருந்தளித்தார்.

பேராசிரியர் சாதியாவின் இவ்விரு நூல்களும் மலையகம் தொடர்பான சிறந்த ஆய்வு நூல்களாகும். மலையகக் கவிதைகளும் மக்களும் என்ற நூலுக்குப் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களும், மலையகக் கவிதைகளில் பெண்களும் சிறுவர்களும் என்னும் நூலுக்குப் பேராசிரியர் செ. யோகராசாவும் அணிந்துரைகள் வழங்கியுள்ளனர். முஸ்லிம் பேராசிரியை ஒருவரது ஆய்வு நோக்கில் மலையக மக்களது வாழ்வியலும், பிரச்சினைகளும் வெளிக்கொணரப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. ஆய்வாளரும், நூலாசிரியையுமான பேராசிரியை சாதியா நம் அனைவரதும் பாராட்டுக்கும், கௌரவத்துக்கும்

உரியவர்.

இந்த நிகழ்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம், கண்டி தமிழ் - முஸ்லிம் வர்த்தக சங்கங்கள் இணைந்து நிகழ்ச்சியை வெற்றிகரமாக நடத்தியமையாகும். இது பாராட்டத்தக்க ஒரு முன்முயற்சி. இரு இனங்களைச் சார்ந்த வர்த்தக சங்கங்கள் இணைந்து, இலக்கியம் சார்பான ஒரு நிகழ்ச்சியை நடத்தியமை, இலங்கையிலேயே ஒரு முதல் முயற்சி எனலாம். இத்தகைய ஒரு முயற்சிக்கு முக்கிய உந்துசக்தியாகத் திகழ்ந்தவர், எழுத்தாளரும், கவிஞரும், ஊடகவியலாளருமான இக்பால் அலி ஆவார். அவரது அயரா முயற்சியினால், ஓர் அருமையான நிகழ்வு சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதேவேளை, இக்பால் அலியின் கவிதைகள் பற்றித் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவி ஒருவர் ஆய்வு செய்துள்ளார். அந்த ஆய்வு, விரைவில் நூல் வடிவம் பெற இருக்கிறது என்ற நற்செய்தியும் தற்போது கிடைத்திருக்கிறது.

இன்னோர் ஆச்சரியம், கண்டியில் நடைபெற்ற விழாக்களில் இவ்வளவு பார்வையாளர் கூட்டத்தை இதுவரை நான் கண்டதில்லை. நிகழ்ச்சிக்குப் பிந்திவந்தவர்கள் நின்றநிலையிலேயே நிகழ்ச்சிகளைப் பார்வையிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் ஒருமித்துச் செயல்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம் என்பதற்கு, இந்நிகழ்ச்சி ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

மனம் கவர்ந்த மற்றொரு நிகழ்ச்சி

எனது மனத்தைக் கவர்ந்த மற்றொரு நிகழ்ச்சி, அக்குறணை முஸ்லிம் பாலிகா மகாவித்தியாலயத்தின் தமிழ் மன்றம் அண்மையில் நிகழ்த்திய தமிழ்த்தின விழாவாகும். இவ்விழாவில் பிரதம அதிதியாக என்னை அழைத்திருந்தனர். இவ்விழாவுக்குப் பதுமினி என்ற அழகான பெயரைச் சூட்டியிருந்தனர். பதுமினி என்றால், பெண்களில் முதன்மையானவள் என்று அர்த்தம்.

அதனாலேயே முன்னர் பெண்களுக்குப் பத்மினி என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர் (இன்றைய வாய்க்குள் நுழையமுடியாத, காதுகளுக்குக் கரடுமுரடான பெயர்களைவிடப் பத்மினி அழகான, பொருள் நிறைந்த பெயர்).

ஒரு பெண்கள் பாடசாலைக்குரிய அத்தனை தகைமைகளோடும் இவ்விழா சிறப்புற அமைந்திருந்தது. இப்பாடசாலையில் எனது மாணவ, மாணவிகள் பலரும் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றுகின்றனர் என்பதும் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இத் தமிழ்த்தின விழா, பாடசாலை அதிபர் சுலூரா சித்திக் நுஸ்ரி தலைமையில் நடைபெற்றது. தமிழுக்கும், பெண்மைக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கும் ஓர் இனிய விழாவாக இது அமைந்தது. தமிழ்வாழ்த்தினை அப்பா, மங்களேஸ்வரி, ஜெயவாணி, வைதேகி ஆகியோர் அழகாகப் பாடினர். வரவேற்புரையை ஜெயவாணி நிகழ்த்தினார். வரவேற்பு நடனமாகக் கிராமிய நடனம் ஒன்று அரங்கேற்றப்பட்டது. அப்பாடசாலை மாணவிகள் கிராமியப் பாணியில் உடையணிந்து, மிக அழகாக நடனம் ஆடினார்கள். பாராட்டத்தக்க ஒரு நல்ல முயற்சி.

அடுத்து, பெண்கள் தொடர்பான ஓர் அம்சமாக 'உரிமை கேள்!' என்ற நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. கேள்வி கேள்!, சுயவிருப்பப் பிறர்மீது திணிக்காதீர்!, கடவுள்மீது பழி போடாதே!, பிறரைப் புரிந்துகொள்ளப் பழகு!, பெண்களை அடக்காதீர்! ஆகிய கருத்துகளை உள்ளடக்கிய சிறந்த நிகழ்வாக இது விளங்கியது. ஒரு மாணவி 'சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்க' என்ற தலைப்பில் ஓர் அருமையான பேச்சை நிகழ்த்தினார்.

இந்நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற கதீஜா பிராட்டி பற்றிய பாடலும் சுவையாக இருந்தது. 'குன்றென நிமிர்ந்து' என்ற தலைப்பில் கவிதை விருந்து படைத்த மாணவியும் பாராட்டுக்கு உரியவர். 'தடைகளை உடை' என்ற குறுநடகம் ஒன்றும் நிகழ்வில் மேடையேற்றப்பட்டது. அந்நடகத்தில் பங்குபற்றிய மூன்று மாணவிகளும் எனது கண்களுக்குள் நிற்கிறார்கள். என்ன அனாயாசமான நடப்பு! அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

அடுத்ததாக, இலங்கையைச் சேர்ந்த மூன்று பெண் கவிஞர்கள் பற்றிய விபரங்களுடன், அவர்களது ஒவ்வொரு கவிதையும் படிக்கப்பட்டது. அ. சங்கரி, மைத்திரேயி,

சிவரமணி ஆகியோரே அப்பெண் கவிஞர்கள். இலங்கைப் பெண் கவிஞர்கள் ஒரு பாடசாலை நிகழ்ச்சியில் நினைவுகூரப்பட்டுக் கௌரவிக்கப் பட்டமை பாராட்டுக்கு உரிய ஒன்றாகும். ஈழத்து இலக்கியங்கள் பற்றிய கரிசனையை இவ்வாறு ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பொதுமக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த முனைவது நல்லது.

நிகழ்ச்சியின் இறுதிக்கட்டத்தில் பாரதியார் சபையின் ஊடாக மேடைக்கு வந்தார். பாரதியாரின் விடுதலைக் கும்மி பாடலும் இசைக்கப் பட்டது. பாரதியார் வேடமேற்ற மாணவி, நடை, உடை, பாவனை, பேச்சு ஆகியவற்றில் அப்படியே பாரதியாரை உரித்துவைத்திருந்தார், பாரதியாருக்குரிய அந்தக் கம்பீரத்தை, அந்த மாணவி எப்படிக்காண்பித்தார் தெரியுமா? அற்புதம்! அற்புதம்! அந்தப் பாரதியாரை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

மங்களேஸ்வரியின் நன்றியுரையுடன் முடிவடைந்த இத்தமிழ்த்தின விழா, என்னை மகிழ்ச்சியின் உச்சத்துக்குக் கொண்டுசென்றது. ஒரு தமிழ்த்தின விழாவை எப்படிக்கனகச்சிதமாக நடத்தமுடியும் என்பதற்குத் தகுந்ததோர் எடுத்துக் காட்டாக இது அமைந்தது. இவ்விழா வினைச் சிறப்புற அமைத்து, தம் பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்த அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர், நலன்புரிச் சபையினர் என அனைவரும் நம் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

நாவலருக்குக் கௌரவம்

கண்டியைத் தளமாகக் கொண்ட மலையகக் கலை கலாசாரப் பேரவை, ஆண்டுதோறும் பஸ்துறை சார்ந்த சாதனையாளர்களுக்கு 'இரத்தின தீபம்' என்ற உயர் விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்துவருகிறது. அத்தோடு, இடையிடையே இலங்கை, இந்தியாவைச் சேர்ந்த அமரர்கள் ஆகிவிட்ட சாதனையாளர்களையும் நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாக நினைவுகூர்ந்து வருகிறது. இதனைத் திறம்பட, அதன் தலைவர் ராஜா ஜென்கின்ஸ் நடத்திவருகின்றார்.

அவ்வகையில், அண்மையில் ஆறுமுக நாவலர், அங்குலிமாலா திரைப்படத்தின் கதாநாயகர் பாரத் லக்ஷ்மன், பாடகர் மொஹிதீன் பெக் ஆகியோர் மலையகக் கலை கலாசாரப் பேரவையினால் நினைவுகூரப்பட்டனர். சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் பலர் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டனர். பல சிங்கள மக்களும் ஆறுமுகநாவலர் பற்றி அறியக்கூடியதாக இருந்தமை மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

சம கால இலக்கிய கருவிகள்

மதிவதனியின் இரு நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

சுவிற்சர்லாந்தில் வாழ்ந்துவரும் எழுத்தாளர் மதிவதனி எழுதிய காட்சிப்பிழைகள் கவிதைத்தொகுதி மற்றும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒவ்வொரு தீர்வு கட்டுரைத்தொகுதி ஆகிய இரு நூல்களின் வெளியீட்டுவிழா 25-12-2022 அன்று ஞாயிறு பிற்பகல் 5-00 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் அனுசரணையில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவுக்கு ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் சாகித்தியரத்னா தி. ஞானசேகரன் தலைமைதாங்கினார். செல்வி கார்த்திகா கார்த்தீஸ்வரன், செல்வி வேதவிலாசினி தர்மேஸ்வரன் ஆகியோரின் தமிழ் வாழ்த்துடன் ஆரம்பபித்த இவ்விழாவில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நிர்வாக உறுப்பினர் இரகுபதி பாலநீரன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் சட்டத்தரணி நடராஜர் காண்டிபன் கருத்துரை வழங்கினார். கவிதை நூலின் விமர்சன உரையை மேமன்கவி அவர்களும் கட்டுரை நூலின் விமர்சன உரையை டாக்டர் ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம் அவர்களும் நிகழ்த்தினர்.

இலக்கியப்புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகித்ததோடு நூல்களின் முதற் பிரதிகளையும் பெற்றுக் கொண்டார். நூல்களின் ஆசிரியை மதிவதனியின் ஏற்புரையைத் தொடர்ந்து கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை நன்றியுரை வழங்கினார். நிகழ்ச்சிகளை கலைஞானச் சுடர் ஸ்ரீமதி சுபாஷினி பிரணவன், செல்வி தஜஸ்வினி பிரணவன் ஆகியோர் தொகுத்து வழங்கினர்.

வலம்புரி கவிதா வட்டம் (வகவம்) ஸ்தாபக குழு இயக்கம் தேசபந்து சிறிசுமன கொடகே தம்பதியரை கௌரவித்தது.

24ஆவது தேசிய சாஹித்ய விருது வழங்கும் நிகழ்வு 15.12.2022 அன்று தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றபோது ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்கு சிறிசுமன கொடகே தம்பதியர் ஆற்றிவரும் சிறப்பான பணிக்கு வகவம் ஸ்தாபக குழு இயக்கம் நினைவுச்சின்னம் வழங்கி பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்த தருணம்.

இலக்கியப்புவலர் ஹாஷிம் உமர் அவர்களுடன் வகவம் ஸ்தாபக குழு இயக்கம் தலைவர் தாஸிம் அகமது இணைந்து இக்கௌரவத்தை வழங்குவதையும் இந்நிகழ்வினை ஏற்பாடு செய்த வகவம் ஸ்தாபக குழு இயக்கம் சிரேஷ்ட ஆலோசகர் மேமன் கவி அவர்கள் அருகில் நிற்பதையும் காணலாம்.

•••

24^{ஆவது} கொடகே தேசிய சாகித்திய விழா நிகழ்வுகள்

24ஆவது கொடகே சாகித்திய விழா தேசிய நூலக சபை கேட்போர் கூடத்தில் (15.) சனிக்கிழமை பிற்பகல் நடைபெற்ற பொழுது தமிழ் நூல்களுக்கான விருதுகளை இலக்கியப் புவலர் ஹாஸிம் ஓமர் அவர்கள் நிகழ்வுக்கு தலைமை வகித்த தேசப்பந்து சிறிசுமன கொடகே, திருமதி நந்தா கொடகே ஆகியோருடன் இணைந்து வழங்கி வைத்தார்.

24ஆவது கொடகே சாகித்திய விழா சிறந்த நாவலுக்கு ஆ.மு..சி வேலழகனின் அன்புடையர் பிறர்க்கு என்ற நாவலுக்கும், சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கு பாலரஞ்சனி ஜெயபாலின் நெத்திக்காக என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கும், சிறந்த கவிதைத் தொகுதிக்கு ஏ.கே.முஜாரத்தின் கடுவன் பூனை என்ற கவிதைத்தொகுதிக்கும், முதல் நூலுக்கான விருது ஜன்ஸி கபூரின் பிறப்பிட நிழலிலே எனும் நூலுக்கும், இரா.சடகோபனின் மொழிபெயர்ப்பு நூலான தேத்தண்ணிக்கும்,, ஆக்க இலக்கிய பிரதிப் போட்டியில் தெரிவான சிறந்த நாவலான ஏ.எஸ். உபைத்துல்லாவின் வேராசிப்போன மனிதர்கள் எனும் நாவலுக்கும், சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதியான எஸ்.பாயிஸா அலியின் ஒளிப் பொட்டுகளாய் உருமாறி எனும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கும், சிறந்த கவிதைத் தொகுதியான மலைகளின் பாடல் எனும் கவிதைத் தொகுதிக்கும் விருதுகளை வழங்கி வைத்தார்கள்.

பேசும் நாணயங்கள்

பண்டைய நாணயங்களைக் கரங்களில் தொடும்போதெல்லாம் ஒருவத பரவச உணர்ச்சி எமக்குள் பரவும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த எமது முன்னோர்கள் தொட்டுப் புழங்கிய அதே நாணயங்கள் எமது கரங்களில் இன்றும் தவழுகின்றன. ஒரு காலத்தல் தேசத்தை ஆண்ட மன்னர்கள், நாட்டைக் காத்த அமைச்சர்கள், கவ்பாடி பொற்கழி பெற்ற புலவர்கள் தொட்ட அதே நாணயங்களோ எமது கரங்களில் இன்றும் தவழுகின்றன, என எண்ணத் தோன்றும். தொல்லியல் ஆய்வுகளில் கடைத்த எச்சங்கள், கல்வெட்டுக்கள், ஓலைச்சுவடிகள், இலக்கிய நூல்கள் போன்று நாணயங்களும் எமக்குச் சொல்லும் செய்திகள் பற்பல.

(01) ஸ்ரீ லங்கா விபூ - தங்க நாணயம்

இலங்கை (லங்கா) எனும் அடையாளத்தைப் பொறித்த நாணயங்கள் இராஜராஜன் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தலை முதன்முறையாக வெளிவந்ததாக அறியமுடிகிறது. இந்த நாணயங்கள் பொதுவாக கறுவனா என்று அழைக்கப்பெறுகின்றன. ஏறத்தாழ 4.0-4.4 கிராம் எடையுள்ள இந்த நாணயங்கள் அண்ணளவாக 10 கரட் தங்கத்தினாலானவை.

முன்புறம் - மலரின் மேலே நிற்கும் மன்தனின் ஒரு கரத்தலை மலரும், மறு கரத்தலை விளக்கும் உள்ளன. வலப்புறம் தரும்பிய முகமும் தலையின் பின்புறம் கரிடமும் காணப்படுகிறது. அணிந்துள்ள அரச உடை, கால்கள் இரண்டையும் அணிந்தது இருபுறத்திலும் உள்ளன. மன்த உருவம் நிற்கின்ற மலரானது விரியும் இடத்தலை 5 புள்ளிகள் - வட்டங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. **மறுப்புறம்** - ஆசனத்தல் அமர்ந்திருக்கும் அரச உடை அணிந்துள்ள மன்த உருவம் ஒரு கரத்தலை சங்கைப் பிடித்திருக்கும் அமைப்பு. இங்கும் தலையின் பின்புறம் கரிடம் காணப்படுகின்றது. **ஸ்ரீ லங்கா விபூ** என்று தேவநாகர் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'விபூ' என்கிற சமஸ்கிருத சொல்லுக்கு விஷ்ணு, அரசன், காவலன், தொண்டன் என்னும் பல பொருள்கள் உள்ளன. இந்த வடிவத்தல் சிற்சில மாற்றங்களும் உள்ளன.

மலரின் மேல் நிற்கும் மனித உருவம்

ஸ்ரீலங்காவிபூ தேவநாகரி எழுத்தில்

இந்த நாணயங்களை பெயர் கணக்க இயலாத இலங்கை மன்னர்கள் வெளியிட்டார்கள் என்ற கருத்தை சில ஆய்வாளர்கள் முன்வைத்தாலும் இவை இராஜராஜனுக்குரியவை என்பதை அனூராதபுர நூதனசாலையிலுள்ள பத்வுகள் இன்றும் எடுத்துக் கூறுகின்றன (2023). 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இந்த நாணயத்தன் வடிவம் இலங்கையல் அடுத்த ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகள் வெளியான நாணயங்களின் அமைப்பிலே தாக்கம் செலுத்த உள்ளது.

தொடருட...

டூ.பா.

(குறிப்பு : இங்கு காட்டப்பட்ட நாணயம் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

